

BELGISCHE **K**AMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE **B**ELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

17-11-1999
namiddag

17-11-1999
après-midi

Inhoud**Woensdag 17 november 1999, 14.15 uur
PLEN 015**

BERICHTEN VAN VERHINDERING	5
ORDRE DES TRAVAUX	5
VOORDRACHT VAN KANDIDATEN-ASSESSOR BIJ DE RAAD VAN STATE	5
WETSONTWERP EN -VOORSTEL	6
- wetsvoorstel van de heer Yves Leterme tot wijziging van artikel 105 van de provinciewet (127/1 tot 4)	6
algemene bespreking	6
Spreker : Yves Leterme	
bespreking van de artikelen	6
- wetsontwerp betreffende steunmaatregelen ten gunste van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis (212/1 tot 10)	7

Sommaire**Mercredi 17 novembre 1999, 14.15 heures
PLEN 015**

EXCUSES	5
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	5
PRESENTATION DE CANDIDATS ASSESSEURS AU CONSEIL D'ETAT	5
PROJET ET PROPOSITION DE LOI	6
- proposition de loi de M. Yves Leterme modifiant l'article 105 de la loi provinciale (127/1 à 4)	6
discussion générale	6
Orateur : Yves Leterme	
discussion des articles	6
- projet de loi relatif à des mesures d'aide en faveur d'entreprises agricoles touchées par la crise de la dioxine (212/1 à 10)	7

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
 Place de la Nation, 1008 Bruxelles
 Fax : 02/549 82 60
 Tél. : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
 Natieplein, 1008 Brussel
 Fax : 02/549 81 60
 Tel. : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

algemene bespreking	7	discussion générale	7
<i>Sprekers : Jacques Chabot, rapporteur, Yves Lete- rme, Richard Fournaux, Arnold Van Aperen, Jos Ansoms, Muriel Gerkens, Hugo Coveliers, Koen Bultinck, Charles Michel, Frieda Brepoels, Trees Pieters, Henk Verlinde, Jaak Gabriels, minister van Landbouw en Middenstand</i>		<i>Orateurs : Jacques Chabot, rapporteur, Yves Lete- rme, Richard Fournaux, Arnold Van Aperen, Jos Ansoms, Muriel Gerkens, Hugo Coveliers, Koen Bultinck, Charles Michel, Frieda Brepoels, Trees Pieters, Henk Verlinde, Jaak Gabriels, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes</i>	
bespreking van de artikelen	33	discussion des articles	33
BIJLAGE	39	ANNEXE	39
INTERNE BESLUITEN	39	DÉCISIONS INTERNES	39
INTERPELLATIEVERZOEKEN	39	DEMANDES D'INTERPELLATION	39
INGEKOMEN	39	DEMANDES	39
INGETROKKEN	40	RETRAITS	40
VOORSTELLEN	40	PROPOSITIONS	40
TOELATING TOT DRUKKEN	40	AUTORISATION D'IMPRESSION	40
MEDEDELINGEN	42	COMMUNICATIONS	42
COMMISSIE	42	COMMISSION	42
VERSLAG	42	RAPPORT	42
REGERING	42	GOUVERNEMENT	42
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1999	42	BUDGET GENERAL DES DEPENSES 1999	42
ARBITRAGEHOF	42	COUR D'ARBITRAGE	42
PREJUDICIELE VRAAG	42	QUESTION PREJUDICIELLE	42
REKENHOF	43	COUR DES COMPTES	43
OPMERKINGEN BETREFFENDE EEN BERAADSLAGING VAN DE MINISTERRAAD	43	OBSERVATIONS CONCERNANT UNE DELIBERATION DU CONSEIL DES MINISTRES	43
ONTWERP VAN BEGROTING VOOR HET JAAR 2000	43	PROJET DE BUDGET DE L'ETAT POUR L'ANNEE 2000	43
RESOLUTIES	43	RÉSOLUTIONS	43
EUROPEES PARLEMENT	43	PARLEMENT EUROPEEN	43
MOTIE	44	MOTION	44

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 17 NOVEMBRE 1999

14.15 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

WOENSDAG 17 NOVEMBER 1999

14.15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.17 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.17 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Duquesne.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

Marilou Van den Poel-Welkenhuysen, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;

José Canon, wegens ziekte / pour raison de santé;

Dirk Van der Maelen, met zending / en mission;

Stef Goris, Westeuropese Unie / Union de l'Europe occidentale;

Pierre Chevalier, Rik Daems, Louis Michel, Jef Valkeniers, buitenslands / à l'étranger.

Ordre des travaux**Regeling van de werkzaamheden**

De **voorzitter** : Overeenkomstig het advies van de Conferentie van voorzitters stel ik u voor de benoeming van de leden van het Vast Comité van toezicht op de politiediensten in te schrijven op de agenda van de plenaire vergadering van morgen.

Conformément à l'avis de la Conférence des présidents, je vous propose d'inscrire la nomination des membres du Comité permanent de contrôle des services de police à l'ordre du jour de la séance plénière de demain.

Geen bezwaar ? (*Nee*)

Aldus zal geschieden.

Pas d'observation ? (*Non*)

Il en sera ainsi.

Présentation de candidats assesseurs au Conseil d'Etat**Voordracht van kandidaten-assessor bij de Raad van State**

Le **président** : La liste triple de candidats présentés par le Conseil d'Etat en vue de la nomination à une fonction d'assesseur (F) devenue vacante, vous a été communiquée au cours de la séance plénière du 21 octobre 1999.

Il s'agit de :

- premier candidat : M. Jean-Michel Favresse, professeur ordinaire à la Faculté de droit de l'ULB, assesseur auprès de la section de législation du Conseil d'Etat;

- deuxième candidat : M. Georges Vandersanden, professeur ordinaire à la Faculté de droit de l'ULB, avocat au barreau de Bruxelles;

président

- troisième candidat : M. Michel Dispersyn, professeur ordinaire à la Faculté de droit de l'ULB.

Etant donné que la présentation n'est pas unanime, l'article 70, § 1er, alinéa 7 des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, modifié par la loi du 8 septembre 1997, est d'application : "En l'absence d'unanimité, la Chambre des représentants peut soit confirmer la liste présentée par le Conseil d'Etat, soit présenter une deuxième liste de trois noms qui fait l'objet d'une motivation formelle".

Je vous propose de confirmer la liste présentée par le Conseil d'Etat.

Pas d'observation ? (*Non*)

Il en sera ainsi.

De drievoudige lijst van de kandidaten voorgedragen door de Raad van State in het vooruitzicht van de benoeming tot een ambt van assessor (F) dat vacant is geworden, werd u meegedeeld tijdens de plenaire vergadering van 21 oktober 1999.

Het gaat om :

- eerste kandidaat : de heer Jean-Michel Favresse, gewoon hoogleraar aan de Faculteit rechten van de ULB, assessor bij de afdeling wetgeving van de Raad van State;

- tweede kandidaat : de heer Georges Vandersanden, gewoon hoogleraar aan de Faculteit rechten van de ULB, advocaat bij de balie van Brussel;

- derde kandidaat : de heer Michel Dispersyn, gewoon hoogleraar aan de Faculteit rechten van de ULB.

Aangezien de voordracht niet unaniem is, is artikel 70, § 1, lid 7 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals gewijzigd door de wet van 8 september 1997, van toepassing : "Indien er geen eenparigheid van stemmen is kan de Kamer van volksvertegenwoordigers hetzij de door de Raad van State voorgedragen lijst bevestigen, hetzij een tweede lijst met drie namen die uitdrukkelijk wordt gemotiveerd, voordragen".

Ik stel u voor de door de Raad van State voorgedragen lijst te bevestigen.

Geen bezwaar ? (*Nee*)

Aldus wordt besloten.

Projet et proposition de loi Wetsontwerp en -voorstel

Le président : L'ordre du jour appelle la discussion de la proposition de loi de M. Yves Leterme modifiant l'article 105 de la loi provinciale (127/1 à 4).

Aan de orde is de bespreking van het **wetsvoorstel van de heer Yves Leterme tot wijziging van artikel 105 van de provinciewet (127/1 tot 4)**.

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Marilou Van den Poel-Welkenhuysen, rapporteur, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vooraleer dieper in te gaan op de inhoud van mijn wetsvoorstel wens ik een aantal bemerkingen te maken.

Ik betreur dat onder uw voorzitterschap geen einde is gekomen aan de simultane commissievergaderingen en plenaire vergaderingen. Een dergelijke regeling van de werkzaamheden komt de deelname aan de debatten zeker niet ten goede. De CVP is niet gebrand op dit soort continuïteit.

Bovendien betreur ik dat de nieuwe en jonge kamerleden die het initiatief hebben genomen om een werkgroep op te richten inzake de herwaardering van de parlementaire werkzaamheden, het laten afweten. Stoere verklaringen terzake afleggen in de media blijkt gemakkelijker te zijn. Het zou beter zijn dat ze de daad bij het woord voegen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit wetsvoorstel is belangrijk omdat het door de oppositie werd ingediend. Het toont de meerderheid de te volgen weg om goede wetten te maken. De CVP hoopt dat dit wetsvoorstel tot voorbeeld zal strekken.

Ik dank de minister, de leden van de bevoegde commissie en de diensten voor hun efficiëntie.

Het wetsvoorstel behandelt geen breed maatschappelijk probleem maar zet een fout recht. Dat in onze wetgeving heel wat fouten zijn geslopen, werd reeds een aantal keren vastgesteld. De legistieke kwaliteit van ons werk is niet altijd optimaal. Het is de hoogste tijd dat we samen initiatieven nemen die dit euvel uit de weg ruimen.

Le président : La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Nous passons à la discussion des articles.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion des articles. (Rgt 66, 4)

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking van de artikelen. (Rgt 66, 4) **(127/4)**

président

L'intitulé a été modifié par la commission en "proposition de loi modifiant l'article 105 de la loi provinciale et abrogeant l'article 6 de la loi du 4 mai 1999 modifiant la loi provinciale et la nouvelle loi communale".

Het opschrift werd door de commissie gewijzigd in "wetsvoorstel tot wijziging van artikel 105 van de provinciewet en tot opheffing van artikel 6 van de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van de provinciewet en van de nieuwe gemeentewet".

- *Les articles 1 à 4 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 1 tot 4 worden artikel per artikel aangenomen.*

La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.

L'ordre du jour appelle la discussion du **projet de loi relatif à des mesures d'aide en faveur d'entreprises agricoles touchées par la crise de la dioxine (212/1 à 10)**.

Aan de orde is de bespreking van het **wetsontwerp betreffende steunmaatregelen ten gunste van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis (212/1 tot 10)**.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, verwijzend naar toezeggingen van de minister tijdens de bespreking in de commissie, dring ik erop aan dat het document dat ons was beloofd, belofte die met zoveel woorden op bladzijde 65 van het schriftelijk verslag van rapporteur Chabot is uitgeschreven, wordt rondgedeeld. Ik pleit ervoor enkele minuten de tijd te krijgen om dat document te kunnen doornemen.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer de voorzitter, ik moet de heer Leterme ontgoochelen in zijn vraag naar de definitieve teksten, aangezien zij op de Ministerraad nog niet werden behandeld. Ik heb wel een overzicht van wat er precies aan ministeriële of koninklijke besluiten zullen volgen, met de beschrijving ervan. Graag stel ik deze tekst ter beschikking van de leden. Daarmee hebben zij een juist overzicht van de komende maatregelen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik verzoek u deze nota te laten ronddelen zodat de leden ervan kennis kunnen nemen.

De **voorzitter** : Het document zal op alle banken worden rondgedeeld.

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

La parole est à M. Jacques Chabot, rapporteur.

M. Jacques Chabot (PS), rapporteur : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture s'est réunie les 3, 4 et 9 novembre derniers pour analyser le projet de loi relatif à des mesures d'aide en faveur d'entreprises agricoles touchées par la crise de la dioxine.

Dans son exposé introductif, le ministre Gabriels nous a présenté les dernières données chiffrées démontrant que la crise de la dioxine était désormais sous contrôle.

Le gouvernement précédent a pris un certain nombre de mesures visant à indemniser les producteurs de viandes bovines, porcines et de volaille sous forme d'avances récupérables.

Par décision du 13 octobre 1999, la Commission européenne a autorisé la conversion de ces avances en indemnités définitives. Ces indemnités représentent un montant total de l'ordre de 5 à 6 milliards et ne préjugent pas des compléments d'indemnités alloués à la suite de l'introduction de demandes individuelles fondées notamment sur le préjudice économique encouru par les entreprises agricoles.

L'octroi d'une aide fédérale se fonde sur les prix réels moyens des produits en cause, pratiqués par les pays voisins au moment de la crise. Le Conseil d'Etat n'a formulé aucune objection de principe à l'égard du projet et les régions l'ont approuvé. Les arrêtés royaux pris en exécution du projet de loi seront communiqués au parlement. Le commissaire du gouvernement, M. Willockx, nous a déclaré dans son exposé que le projet de loi a été notifié à la Commission européenne le 25 octobre dernier.

Les arrêtés d'exécution de la loi feront l'objet d'une concertation entre le gouvernement et les régions et seront communiqués aux autorités européennes.

La Commission européenne ayant admis que la crise de la dioxine était assimilable à un événement extraordinaire au sens de l'article 87, 3C, du Traité de Rome, l'indemnisation des opérateurs économiques lésés est susceptible de s'élever à 100% du préjudice encouru. L'impact budgétaire global, à l'échelon fédéral, de la crise est actuellement évalué à 25 milliards de francs. Ce montant sera réévalué en fonction des stocks bloqués à

Jacques Chabot

l'intérieur des frontières et des effets macro-économiques sur les recettes de l'Etat. La Banque nationale estime ces derniers à environ 0,6% du produit intérieur brut. Cet impact sera imputé sur le budget 1999.

Le projet de loi renforce la base légale du régime des rachats et le Conseil d'Etat a reconnu la compétence des autorités fédérales en cette matière.

Dans la discussion générale, plusieurs intervenants ont insisté sur la nécessité d'un examen rapide du projet de loi, eu égard aux circonstances difficiles vécues par les entreprises agro-alimentaires. Certains ont mis l'accent sur la nécessité d'allouer une indemnisation complète à tous les opérateurs préjudiciés par la contamination à la dioxine.

Le problème des entreprises mixtes, la nécessité d'organiser une concertation avec les régions afin de s'assurer que les aides soient équitablement réparties, les critères imposés en matière d'indépendance économique et financière, la cotisation de solidarité perçue au sein de la chaîne alimentaire, les risques de cumul d'indemnités sont autant de points importants soulevés dans la discussion.

Plusieurs commissaires ont aussi demandé que soit joint au projet le protocole conclu entre l'Etat et l'Association belge des banques. L'attention a été portée sur le fait qu'apporter la preuve d'un lien direct de causalité entre la crise de la dioxine et le dommage encouru est relativement complexe.

D'autres intervenants ont justifié la méthode de travail appliquée par le gouvernement et la nécessité d'une certaine solidarité. Les problèmes du secteur laitier, de la subrogation de l'Etat dans les droits des entreprises, de l'octroi d'indemnités liées au dommage réellement subi et des pouvoirs accordés au Roi par le projet, ont également été abordés.

Enfin, il a été souligné que les entreprises ne devraient pas cumuler les indemnités et les interventions et que l'ensemble du dispositif d'indemnisation était soumis à la Commission européenne.

Aux multiples questions techniques posées, le ministre de l'Agriculture a fourni les précisions suivantes.

Le projet de loi règle le cadre législatif pour l'octroi d'indemnités mais la méthodologie devra être concrétisée par arrêtés royaux. Le but du projet reste la réparation intégrale des dommages subis.

Les premières indemnités seront sans doute versées avant la fin de cette année mais tous les dossiers (quelque 20 000 pour le moment) ne pourront pas être traités complètement à cette date.

S'il n'est pas évident de préciser qui sera indemnisé, il convient de s'assurer que lors de l'examen des dossiers, des indemnités indues ne soient pas versées. L'indemnisation intégrale du dommage ne peut donc être appliquée de manière linéaire. On lui préférera une indemnisation phasée.

La loi doit entrer en vigueur dans les plus brefs délais et les pouvoirs dévolus au Roi lui sont conférés par la loi. Le parlement sera tenu informé de façon permanente de l'état d'avancement et de la teneur des arrêtés d'exécution.

Le ministre a encore souligné qu'en principe, les indemnités seront imposables.

La Banque nationale est disposée à fournir les fonds nécessaires et on pourrait, le cas échéant, faire appel au BIRB, qui a une longue expérience en la matière. Il s'agit actuellement d'un montant de 1,8 milliard de francs mais les chiffres exacts ont été joints en annexe du rapport.

Le "Front Agro" devra informer ses membres des modalités de versement des aides.

Le commissaire du gouvernement a précisé quant à lui que la cotisation de solidarité visait à alléger la charge pesant sur les contribuables en mettant le secteur même à contribution.

Le gouvernement espère que le système pourra fonctionner sur une base volontaire mais n'exclut pas de le rendre obligatoire si nécessaire. Il faut également savoir que c'est le secteur lui-même qui a demandé de n'indemniser que les entreprises autonomes.

Les avances versées aux éleveurs ne devront pas être remboursées. Elles seront déduites des montants dus en vertu du projet de loi.

De plus, il n'est plus nécessaire de conclure un accord de coopération avec les régions puisque les gouvernements concernés ont donné leur accord au projet.

Enfin, le commissaire du gouvernement a indiqué que le dommage total est estimé approximativement à 25 milliards de francs à charge du budget fédéral de 1999. Le dommage économique, abstraction faite du dommage commercial résultant du manque à gagner, peut être estimé à 5 milliards de francs. Les mesures de rachat représentent 12 à 15 milliards et les frais de destruction 5 milliards de francs.

Tous ces montants ne tiennent évidemment pas compte d'une perte de revenus de quelque 18 milliards de francs. Si l'on ajoute cette somme au montant prévu de 25 milliards, on arrive à peu près aux chiffres cités par le manager de crise, M. Chaffart.

Jacques Chabot

Il conviendra de prévoir, en outre, une obligation d'information de la part des régions afin d'assurer une transparence maximale.

Pour terminer, M. Willockx a encore ajouté que les taux des crédits de soudure étaient inférieurs de 1% aux taux pratiqués sur le marché, que le projet est évidemment lié au projet de loi relatif à la sécurité alimentaire et que le système de certification ne sera plus obligatoire. A cet égard, les fabricants d'aliments pour bétail devront toutefois se soumettre à des tests PCB.

La commission a ensuite, monsieur le président, chers collègues, auditionné plusieurs représentants des secteurs concernés qui avaient demandé à être entendus pour nous exposer leurs problèmes spécifiques.

Il s'agissait de M. Devisch du Boerenbond, de M. Ska de l'Alliance agricole belge, de M. Champagne des UPA, de M. Adrians de l'Algemeen Boerensyndicaat, de M. Van Bosch du NCMV, de M. Bracke du VEVA, de M. Bossuyt, de M. Boulanger pour les agriculteurs bio et de M. Van de Walle du Vlaams Agrarisch Centrum.

Ces auditions ont été suivies d'un bref échange de vues.

Eu égard au grand nombre d'amendements déposés lors de la discussion des articles, permettez-moi, monsieur le président, de me référer à mon rapport écrit.

Je voudrais cependant focaliser plus spécialement l'attention de nos collègues sur les amendements qui ont été retenus par la commission.

Il s'agit en l'occurrence :

- de l'amendement n° 38 à l'article 4 présenté par M. Van Aperen et d'autres membres des partis de la majorité visant à supprimer la bonification en intérêts comme forme d'aide possible;

- de l'amendement n° 39 à l'article 6 de M. Van Aperen et consorts visant à ce que les entreprises qui ne travaillent qu'en partie sous contrat puissent introduire un dossier d'indemnisation combiné;

- de l'amendement n° 20 à l'article 7 de Mme Brepoels prévoyant que le bénéficiaire renonce éventuellement à l'aide offerte lorsqu'il a pleinement connaissance du montant de cette aide;

- de l'amendement n° 37 à l'article 7 de M. Michel visant à garantir un traitement identique aux entreprises qui n'ont pas encore introduit d'action contre l'Etat à celles qui ont déjà entrepris une telle procédure;

- des amendements n°s 40 et 41 aux articles 10 et 11 de M. Van Aperen et consorts portant sur l'alimentation du Fonds et sur certaines déductibilités.

Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le commissaire du gouvernement M. Willockx nous a encore fait parvenir, aujourd'hui, quelques précisions dont je voudrais vous faire part.

Je le cite : "Monsieur le rapporteur, faisant suite à la relecture du rapport, précipitée par la force des choses, je voudrais vous faire part de deux imprécisions qui se sont glissées dans mes propos.

Premièrement, dans le passage "Contribution de solidarité", lors de la discussion générale, page 19, il est déclaré erronément que le secteur des aliments pour animaux devrait contribuer à hauteur de 120 millions de francs. Il s'agit au contraire de 400 millions de francs dont le secteur a déjà promis 120 millions. Les 280 millions restants devront être apportés par le secteur des aliments pour animaux et leurs fournisseurs sur une période de 3 ans.

Ce passage de la discussion générale est d'ailleurs contradictoire avec ce que j'ai dit plus loin dans le rapport lors de la discussion des articles.

Deuxièmement, à la page 19, sous la rubrique "Evaluation du dommage total", il est indiqué que ce montant a effectivement une influence sur les dépenses publiques globales et sur le pacte de stabilité. Cette dernière affirmation concerne l'exécution du pacte par le programme de stabilité de la Belgique."

Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, les dispositions du présent projet, telles qu'amendées, ont été adoptées par la commission par 10 voix contre 4 et 3 abstentions.

Si vous me le permettez encore, monsieur le président, et pour ne pas alourdir notre débat, je voudrais sortir maintenant de mon rôle de rapporteur pour exprimer toute la satisfaction de mon groupe à l'égard de cet important projet.

Comme je l'ai rappelé lors de la discussion générale, nous savons tous qu'il est attendu impatiemment par un secteur agricole lourdement affecté par la crise de la dioxine.

Je me réjouis à cet effet de la célérité mais aussi du sérieux et du sens de la responsabilité qui ont prévalu lors de nos débats en commission.

Certes, le présent projet doit servir de fondement juridique à toute une série d'arrêtés qui constitueront la base effective des futurs dédommagements.

De nombreuses questions restées en suspens, par la nature même du projet et vu l'urgence, ne trouveront une solution définitive que dans les négociations à venir avec la Commission européenne.

Jacques Chabot

Mais d'ores et déjà, le groupe socialiste gage que celles-ci seront de nature à apporter à nos agriculteurs tous les apaisements attendus. En tout état de cause, nous suivrons avec vigilance l'évolution de ce dossier délicat et serons attentifs à ce que toutes les entreprises lésées puissent accéder aux aides promises, en toute légitimité et justice sociale.

De **voorzitter** : Ik verwelkom de regeringscommissaris op de tribune.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij begroeten ook alle medewerkers van de minister.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de eerste plaats wil ik de heer Chabot danken voor zijn verslag dat uitgebracht werd op basis van een door de diensten uitstekend opgestelde schriftelijke weergave van onze vrij complexe debatten. Deze debatten waren vrij technisch en het is niet evident om daarvan telkens een goede schriftelijke weergave op te stellen. Onze oprechte dank daarvoor.

Ik zal het inhoudelijke debat uit de commissie voor het Bedrijfsleven niet overdoen. Dat zou immers niets toevoegen aan de behandeling van dit belangrijk wetsontwerp in het parlement. Ik zal mij beperken tot een aantal politieke kanttekeningen en een tweetal inhoudelijke elementen waarover wij volstrekt ontevreden zijn. Collega Trees Pieters zal straks nog een aantal andere belangrijke elementen bespreken. Uiteraard zullen wij onze amendementen, die wij blijven aanhouden tot u ze voor de zoveelste keer zonder veel argumenten wegwuift, toelichten tijdens de artikelsgewijze bespreking. Zo kunnen wij nog even ingaan op een aantal mankementen van deze wet.

Eerst en vooral wil ik een drietal essentiële vaststellingen met politieke draagwijdte doen. Het is immers belangrijk dat de betrokkenen, de boeren en de bedrijven, goed weten wat de volksvertegenwoordiging in het parlement denkt, zegt en doet in verband met deze zaak.

In de eerste plaats kan men de christen-democraten en de andere oppositiepartijen niet verwijten dat zij niet constructief hebben meegewerkt aan de behandeling van dit wetsontwerp. Het wetsontwerp werd ingediend op 29 oktober. Wij hebben het Allerheiligenverlof gebruikt om een aantal zaken in te studeren. Daarna zijn we in de commissie onmiddellijk het debat aangegaan. Het was onze bedoeling om door te werken en dit af te ronden. Daarom zijn we blijven zitten, ook toen de meerderheid niet in aantal was. Pas toen de regering zelf vroeg om een week uitstel, werden de debatten vertraagd. Men kan de oppositiepartijen dus niet verwijten dat zij verdragingsmanoeuvres uitgevoerd zouden hebben. Wij hebben deze houding aangenomen omwille van onze grote be-

zorgdheid voor de individuele boeren die getroffen werden. Zo kon er snel een goede wetgeving tot stand komen. Wij wilden dat samen met de meerderheid doen, maar daarin zijn we niet geslaagd.

Mijn eerste vaststelling is dus de positieve houding van de oppositie. Mijnheer de minister, het siert u dat u dit erkent.

De tweede vaststelling wordt bewezen in het schriftelijk verslag. Ik doel namelijk op het totale gebrek aan betekenisvolle inbreng van de meerderheidsfracties bij het tot stand komen van dit ontwerp. Ik zal de fracties even kort overlopen. Bij de SP was de enige uiteenzetting die van de fractieleider die opheldering vroeg over een probleem in verband met het doorrekenen van prijzen in de melksector. Dat was hun enige inhoudelijke inbreng in heel de discussie in de commissie voor het Bedrijfsleven. Voor het overige kwam er van hen niets. Blijkbaar bestaat er bij de SP totaal geen interesse voor de kleine, zwakke boer. Wat de Groenen betreft, hebben wij moeten vaststellen dat de tussenkomsten van mevrouw Gerkens en de heer Vanhoutte beperkt bleven tot een aantal vragen. Deze vragen klonken echter zo beschuldigend voor de sector en de betrokken mensen dat er blijkbaar nauwelijks een antwoord op werd verwacht. Men stelde dat het de schuld van de sector zelf was en alles werd veralgemeend. Wat de Groenen betreft, is dit blijkbaar de enige invalshoek van waaruit de zware schade bij de boeren werd bekeken. Mijnheer Chabot, het spijt mij, maar op een aantal gemeenschappen na die u aan het einde van de rit uit de betogen van anderen kon afleiden, heeft de PS eigenlijk geen inbreng gehad. Wellicht had dit te maken met het feit dat de problematiek zich iets scherper stelt in een bepaald landsdeel dan in het andere. Wat de PRL betreft, is er op een aantal juridische spitsvondigheden na ook nauwelijks een inbreng geweest. Ik maak hier uiteraard abstractie van het in limine litis - op het einde - mee ondertekenen van een aantal amendementen van de heer Van Aperen die de regering te hulp moesten komen.

Er zijn een aantal interventies geweest van de heer Lano. Maar de geest waarmee de VLD dit wetsontwerp benaderde, werd het best vertolkt op het ogenblik dat de hoorzittingen werden afgesloten. Op een bepaald moment heeft de heer Lano een uiteenzetting gehouden waarin hij het woord janken gebruikte. De uiteenzettingen van onder meer vertegenwoordigers van de landbouwsector en van de verwerkende sector, die pas de woensdag werden uitgenodigd voor de hoorzitting van de donderdagmorgen, werden met goede moed aangevat, maar de waardering daarvoor werd door de heer Lano omschreven met het woord janken. Dit is beneden alle peil. Voor de transparantie van ons werk wil ik dit duidelijk maken. Er bestaat blijkbaar geen interesse bij de meerderheid voor de landbouw en aanverwante sectoren, enkel voor de stemmen van de landbouwers.

Yves Leterme

De regering heeft inhoudelijk geen sterke indruk gemaakt. Bovendien was zij niet bereid om ook maar iets ten goede aan haar tekst te veranderen. Toen het duidelijk werd dat dit ontwerp een aantal zwakheden vertoonde, heeft men twee tactische manoeuvres gebruikt.

Allereerst is er de verwijzing naar mogelijke bezwaren vanuit Europa. Ik heb verwezen in het debat van de commissie naar de laattijdige notificatie van het ontwerp. Dit heeft de sereniteit van het debat gehandicapt. Wanneer we op een moeilijkheid wezen, soms samen met mevrouw Pieters of mevrouw Brepoels, kregen we de repliek dat Europa dit niet zou aanvaarden, zonder dat dit met nota's of jurisprudentie werd gestaafd.

Mijnheer de minister, op 3 en vooral 4 november, toen we op zwakheden wezen en u en uw medewerkers waaronder de heer Willockx, moesten erkennen dat we een punt hadden, hebt u zich akkoord verklaard om bepaalde artikelen opnieuw te bekijken en een aantal amendementen in de tekst in te lassen om aldus tegemoet te komen - zo staat het in het verslag - aan een aantal van onze terechte bezwaren.

Uiteindelijk bleek dat ongeveer niets werd gewijzigd. Wat ons betreft, was er vanwege de regering geen bereidheid om dit debat over de partijgrenzen heen te voeren. Ondanks de voorgeschiedenis en ondanks de ernst van de problemen in de sector, was er in uw regering geen bereidheid om samen een goede regeling trachten te vinden en een goede wet te maken. Ik had een gevoel van plaatsvervangende schaamte op het ogenblik dat dit gebrek aan bereidheid duidelijk werd, vooral ten overstaan van de desbetreffende sectoren. Het was niet de bedoeling om die voormiddag met de sectoren in debat te gaan, maar na de hoorzitting, tijdens de namiddagvergadering van de commissie en ook nadien, werd op geen enkele wijze ingegaan op de heel vaak goed onderbouwde en voorbereide standpunten en opmerkingen die er vanuit de sectoren zijn gekomen.

Erger nog, toen de heer Fournaux op een bepaald ogenblik een aantal terechte bezwaren van de sector vertolkte, kwam uw belangrijkste medewerker als ultiem argument om deze opmerkingen te keren met een scheldwoord op de proppen. Ik heb in ieder geval de betiteling Calimero als zodanig begrepen. Toen de heer Fournaux een aantal argumenten voorlegde die moeilijk te weerleggen waren, vond de regeringscommissaris er niet beter op dan de heer Fournaux als ultiem argument te verwijten een Calimero te zijn. In de plaats van de heer Fournaux wil ik daaraan nog eens herinneren en daartegen eens te meer heftig protesteren. Dit duidt erop dat de hoorzitting een maat voor niks was. Als conclusie van mijn drie vaststellingen luidt het dan dat heel het parlementair debat over dit wetsontwerp door de vooringenomen houding van de regering en door de totale onverschilligheid vanwege de meerderheid eigenlijk een maat

voor niets is geweest. Natuurlijk komt het sympathiek over als in de media wordt gepleit voor een nieuwe verhouding tussen parlement en regering. Natuurlijk komt het sympathiek over als een aantal jonge collega's, voor wie ik veel respect heb, pleiten voor een nieuwe werking voor een serieus te nemen parlement. Jammer genoeg wordt hier slechts met woorden voor gepleit, maar bij de bespreking van het eerste belangrijke ontwerp wordt reeds de kans gemist om te proberen samen over alle grenzen heen te doen waarvoor wij zijn verkozen, namelijk het helpen oplossen van de problemen van de mensen en het tot stand brengen van goede wetgeving.

Uiteindelijk heb ik dan nog een tweetal opmerkingen ten gronde. Bij de bespreking van de amendementen en in het betoog van collega Pieters later op de dag zal nog op andere punten worden ingegaan, maar ik beperk mij nu tot twee. Het belangrijkste punt is dat door de formulering van artikel 4 dat hier morgen blijkbaar lijdzaam zal worden goedgekeurd - in de achterhoede wordt mischien een karwats klaar gehouden - en door het verwerpen van elke amendering, afbreuk wordt gedaan aan de uitdrukkelijke belofte waarmee de boeren maanden werden gepaaid. Ik bedoel dan de volledige schadevergoeding, voor 100%. Mijnheer de minister, ik herhaal uw woorden van 30 augustus 1999 in het Boudewijnpark te Brugge : de boeren zouden moeten kunnen verder werken alsof er nooit een dioxinecrisis is geweest. In de wet zegt u eigenlijk niets toe, maar spreekt u erover dat de regering iets kan doen, dat zij de mogelijkheid heeft om steun te verlenen, volledig of ten dele. U weigert om zich in de wet te engageren voor een schadevergoeding van 100%. Dit kan niet genoeg worden onderstreept, het kan niet genoeg worden onderstreept dat dit haaks staat op uw beloften gedurende maanden. Eigenlijk is dit niet meer of minder dan volksbedrog.

Toen ik u herinnerde aan uw belofte voor een subsidiëring met 100% en erop wees dat er tegenspraak bestaat tussen artikel 4 en de beloften die u hebt gedaan te Brugge, te Lokeren en elders, heeft de heer Willockx enigszins vergoelijkend het beeld gebruikt dat u uw nek had willen uitsteken. Ik vind dit een prachtig beeld. Ik roep het parlement en de meerderheid op om vandaag en morgen de nek uit te willen steken. Tegen de woordbreuk van de regering in hoop ik dat minstens de volksvertegenwoordiging haar ereschuld tegenover de sector gestand doet en een schadevergoeding van 100% zal goedkeuren, onder meer door goedkeuring van het aangehouden amendement.

In dit kader wil ik u nog een kleine vraag stellen, mijnheer de minister. Op een bepaald ogenblik hebt u geantwoord op een vraag van de heer Ansoms naar ik meen. U bent toen ingegaan op een verzuchting inzake de termijn voor het indienen van aanvragen voor het verkrijgen van

Yves Leterme

overbruggingskredieten in het kader van het protocol van 25 augustus 1999 en dat was zeer positief. Ook naar uw oordeel moest de termijn kunnen worden verlengd, zodat meer landbouwbedrijven in staat zouden worden gesteld om van deze maatregel te kunnen genieten.

Ik hoor dat er bij de sector te velde, en die uitdrukking is hier wel toepasselijk, onduidelijkheid bestaat. Hoewel het reeds in de krant heeft gestaan, weet men nog niet zeker of de besprekingen met de banken, noch met de Europese Commissie, succesrijk zijn afgerond en of de uiterste termijn van 1 december effectief met een aantal maanden werd verlengd. Indien wel, zouden de meest prangende problemen via overbruggingskredieten kunnen worden opgelost. Wij zouden graag zien, en ik vraag het u in alle openheid, dat u zich hiertoe verbindt.

Ik wil nog even stilstaan bij het probleem van het begrotingsfonds, dat via dit wetsontwerp wordt opgericht. De CVP-fractie heeft zich nooit verzet tegen de idee van een solidaire bijdrage, die ook door de sector zou worden afgedragen. Wij wensen, als tegenhanger, een volledige schadevergoeding en een correcte toepassing van de maatregelen.

De indruk bestaat dat het begrotingsfonds een ideologische fetisj is geworden, gedragen door partijpolitiek. De verslaggever heeft er tijdens de bespreking in de commissie op gewezen dat het opzet van het begrotingsfonds erin bestaat om de door de dioxinecrisis veroorzaakte schade, die op de rug van de belastingbetaler wordt geschoven, ook door de sector te laten vergoeden.

Ik wil u erop wijzen dat het begrotingsfonds gestijfd wordt met 1 miljard frank, terwijl de uiteindelijke schadevergoeding ettelijke miljarden zal bedragen.

Wij stellen bovendien vast dat er over dit begrotingsfonds allerlei verklaringen worden afgelegd, die een collega van onze fractie "wartaal" heeft genoemd.

Dat klonk toen wat hard, maar als wij de rechtzettingen bekijken waartoe de regeringscommissaris in zijn verslag oproept, weten wij dat wij het bij het rechte eind hadden. U hebt gezegd - dit is ook opgenomen in het wetsontwerp - dat het begrotingsfonds onder meer gefinancierd zal worden met vrijwillige en verplichte bijdragen. Voor de vrijwillige bijdragen wil men het artikel 104 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen toepassen, dat onder meer toelaat giften voor Artsen zonder Grenzen van het belastbaar inkomen af te trekken.

Hoe kan dit op een orthodoxe wijze worden omgezet in overeenstemming met de begrotingsbevoegdheid van het parlement en de wetten op de Rijkscomptabiliteit ?

Tijdens de bespreking in de commissie heeft de heer Willockx gezegd, ik vat het hier ongenueanceerd samen : "Ik ging rond met de schaal en na een eerste ronde zag ik dat er niet veel was in gevallen, uitzondering gemaakt voor 1 sector".

Nadien heeft de heer Willockx onderstreept dat hij de mensen ertoe wenste aan te sporen vrijwillige bijdragen te storten met de dreiging op de achtergrond dat, indien zij verstek zouden geven, zij tot verplichte bijdragen zouden worden gedwongen, waardoor de fiscale aftrekbaarheid zou wegvallen. Hier rijst onmiddellijk het probleem van de bevoegdheid van het parlement om nieuwe belastingen in te voeren. De heer Willockx verklaarde daarop dat hij de mensen over de brug zou krijgen door hen toezeggingen te doen over de aanwending van hun bijdrage. Men kan zich hierbij de vraag stellen in hoeverre een dergelijke bijdrage dan nog vrijwillig is.

De heer Willockx stelt dus voor om aan bepaalde sectoren te vragen "vrijwillig" 400 miljoen frank in het begrotingsfonds te storten. Is men niet geneigd dit te doen, dan zal worden gezwaaid met de belofte om via een aanpassingsblad 400 miljoen frank op de begroting van het jaar 2000 te reserveren voor een door de sector te bepalen doelstelling, bijvoorbeeld marketing. Op die manier zal worden getracht tegemoet te komen aan de partijpolitieke afspraken binnen de meerderheid; op die manier zal men trachten de wet erdoor te duwen.

Collega Tavernier, ik zie u bezorgd en aandachtig luisteren. Uw belangrijkste stokpaardjes in het verleden waren toch de begrotingsautoriteit van het parlement en het correcte verloop van de geldstromen van en naar de overheid.

Wij zullen in de volgende maanden nog uitgebreid op dit begrotingsfonds terugkomen. In alle duidelijkheid zeg ik dat wij grote vraagtekens plaatsen achter de orthodoxie van de uitgetekende plannen.

Wij zullen ervoor zorgen of er alleszins proberen voor te zorgen - met deze meerderheid wordt dit bijzonder moeilijk - dat alles correct verloopt.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, voor ons is dit een legistiek gebrekkig wetsontwerp. Ik zal hierop bij de bespreking van de amendementen nog terugkomen. Bovendien staat dit wetsontwerp haaks op de beloften die aan de sector zijn gedaan. Het is geen goed ontwerp. Bijgevolg zullen wij het niet goedkeuren, tenzij u nog in extremis tot inkeer komt en onze amendementen aanvaardt.

Le président : La parole est à M. Richard Fournaux.

M. Richard Fournaux (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, je souhaite évoquer le projet de loi en trois volets :

1. aborder trois préalables;
2. évoquer cinq éléments de fond sur lesquels nous souhaitons attirer une nouvelle fois l'attention du gouvernement;
3. mettre en exergue quatre contradictions entre certains éléments rendus publics et la réalité du projet de loi.

Les préalables : comme tout le monde, je voudrais au nom de mon groupe, me réjouir de ce que ce projet de loi voie enfin le jour et, comme M. Leterme l'a dit, confirmer que nous avons voulu travailler de manière essentiellement constructive. Le ministre et le commissaire à la dioxine présent à la tribune peuvent en attester : en commission, nous avons travaillé parfois de manière à assurer le quorum afin que les délais que nous nous étions fixés pour étudier ce projet de loi en quelques jours puissent être tenus. Je tiens à insister sur cet élément, cela nous change de l'histoire parfois connue dans ce parlement, voici quelques mois encore.

Au nom de mon groupe mais aussi plus personnellement, je regrette qu'aucun de nos amendements n'ait été retenu. C'est assez étrange d'autant que certains d'entre eux sont compatibles avec les déclarations du ministre ou de certains de ses collègues. Je pense notamment à l'amendement relatif au principe de l'indemnisation totale. Monsieur le ministre, je vous confirme que nous avons voulu réintroduire en séance plénière, pour le principe, un amendement qui traitait de ce sujet. J'ai pu découvrir dans la presse entre-temps que, de nouveau, vous confirmiez votre volonté d'indemniser ou de tenter d'indemniser à 100% les entreprises victimes de la dioxine. Donc, notre amendement déposé en commission et redéposé aujourd'hui est en parfaite conformité avec vos déclarations, celles de M. le premier ministre et de M. le commissaire du gouvernement. Nous trouvons dès lors très intelligent et très constructif de la part de cet hémicycle que l'on soutienne les membres de l'opposition qui déposent des amendements aussi compatibles avec la politique du gouvernement.

Monsieur le ministre, je ne vais pas vous dire que si vous ne me suivez pas, c'est trop injuste; ce serait accrédi-ter la thèse que vous et votre commissaire avez présentée en commission, thèse qui jugeait les membres de l'opposition de cette commission. Je résume donc mes trois préalables : me réjouir de ce que ce projet aboutisse dans les délais impartis, insister sur la collaboration positive de notre groupe d'opposition et enfin regretter qu'aucun de nos amendements n'ait été suivi.

J'en viens aux cinq éléments de fond sur lesquels mon groupe souhaiterait insister. J'évoquerai tout d'abord le principe de l'aide limitée à 80% ou à 100%. Fatalement, le gouvernement précédent avait dû prévoir une série de dispositions d'urgence pour aider un secteur ou plus généralement les entreprises qui avaient souffert de ce problème. Il était donc tout à fait normal que, dans un dispositif d'urgence, on limite à 80% le montant de l'indemnisation par rapport au préjudice présenté par les entreprises, agricoles ou autres. Nous avons regretté et continuons à regretter que, comme le demandait l'ensemble du secteur, notamment agricole, on ne profite pas du dépôt du projet de loi pour confirmer l'indemnisation à 100%.

Je ne vous cache pas, monsieur le ministre, qu'il est difficile pour nous de comprendre la dichotomie constatée entre les interventions publiques des membres du gouvernement - un journal comme "Le Soir" fait état de déclarations annonçant 100% d'indemnisation - et le texte qui ne reprend aucune information claire à ce sujet. Comme M. Leterme l'a bien dit, on pourrait croire finalement qu'il s'agit d'un sujet idéologique.

Certains membres de la majorité, notamment du SP et d'Ecolo-Agalev, n'étaient pas d'accord avec le principe d'une indemnisation à 100% car une sorte de responsabilité des secteurs concernés aurait ainsi été confirmée auprès de la population. Ils préféreraient donc une indemnisation partielle plutôt que totale.

Deuxième élément : au début des débats, nous nous sommes inquiétés au sujet de la problématique des entreprises mixtes. A la lecture du texte, on aurait pu penser que ces entreprises seraient empêchées d'introduire un dossier d'indemnisation, du fait de leur mixité. Nous nous réjouissons donc que vous ayez accepté l'amendement déposé par les collègues de la majorité.

Troisième élément : la concertation avec les Régions. A ce jour, elle nous semble toujours déficitaire. Je l'ai encore constaté en lisant la presse qui, il y a quelques jours, publiait une réponse donnée à une interpellation de M. Happart concernant la Région wallonne. Jusqu'à présent, nous n'avons toujours pas la certitude que toutes les entreprises - et pas seulement les entreprises agricoles - qui ont été touchées par la crise de la dioxine, seront bien indemnisées. En commission et lors de nos contacts avec le secteur concerné, nous avons souvent évoqué la problématique des entreprises de première transformation. Mais la seule réponse que nous avons reçue est qu'il faut faire attention à la réaction de la Commission européenne car elle n'accepterait pas que le parlement fédéral sorte de ces compétences pour décider d'aider les entreprises. Mais il faut bien constater qu'à ce jour, la Région wallonne n'est toujours pas à même d'indiquer quelles entreprises victimes de la

Richard Fournaux

dioxine ne seront pas aidées par le parlement fédéral, mais pourraient l'être par la Région. Il y a donc manifestement un problème de clarté à ce sujet-là et un manque de concertation avec les Régions.

Le quatrième élément est la cotisation de solidarité. Autant nous comprenons le fait qu'il était souhaitable que le secteur participe à l'effort de la société pour combler les dépenses liées à la crise de la dioxine, autant nous nous étonnons que vos solutions de financement de ce préjudice se concrétisent non seulement par la cotisation volontaire, que nous trouvons louable, mais également par la cotisation de solidarité obligatoire. Celle-ci serait due dans l'éventualité où la cotisation établie sur base volontaire ne porterait pas ses fruits.

Par ailleurs, je m'étonne de constater qu'un projet de loi aussi important puisse, d'une part, prévoir explicitement, par le biais de plusieurs articles, une cotisation de solidarité interprétée à juste titre par le Conseil d'Etat comme un impôt et, d'autre part, laisser planer un doute quant à sa mise en vigueur.

C'est véritablement leurrer le parlement, l'opinion publique et les secteurs concernés. On connaît la tradition fiscale belge. Une fois que vous vous serez offert l'opportunité de lever un impôt, surtout compte tenu de ce que j'ai déjà évoqué par rapport à une certaine conception idéologique de cette loi vue par vos partenaires du SP, Ecolo et Agalev, comment pourrez-vous résister à leur volonté de lever cette cotisation de solidarité ?

A maintes reprises, nous avons précisé en commission que pour nous, cette cotisation de solidarité est inadmissible, tout d'abord parce qu'elle va se cumuler avec d'autres formes d'impôt que le secteur acquitte déjà. J'ai rappelé la cotisation sur le contrôle des denrées alimentaires, mise au point par le gouvernement précédent et visant toutes les entreprises ou tous les commerces qui fabriquent, exportent, importent, distribuent, commercialisent des denrées alimentaires et qui sont déjà touchés, aujourd'hui, par cette forme d'impôt. C'est le même secteur qui, d'une manière ou d'une autre, risque de devoir contribuer une fois de plus financièrement.

Selon moi, il est possible d'intégrer de manière simple et claire la problématique dioxine dans la problématique générale du contrôle des denrées alimentaires. Dès lors, on fera payer deux fois les mêmes personnes pour pratiquement le même objet.

Deuxièmement, tant dans le projet que dans l'exposé des motifs, on parle de l'acquittement de cette cotisation de solidarité. Là, on n'évoque naturellement pas les entreprises agricoles ou du secteur en général. On parle explicitement d'entreprises de la chaîne alimentaire. Si l'on conçoit de ranger parmi celles-ci toutes les entrepri-

ses qui fabriquent, commercialisent, exportent, importent, etc. des denrées alimentaires, le nombre d'entreprises, de commerces qui vont devoir acquitter cette forme d'impôt sera excessivement important.

Outre la préoccupation relative à l'application de cet impôt déguisé, certaines entreprises risquent de ne pas être couvertes, car en cas d'introduction d'une demande d'indemnisation, elle se trouvent confrontées à un problème de compétences entre la région et l'Etat fédéral. Dans ces conditions, il est donc à craindre que certaines entreprises victimes de la crise dioxine doivent payer cet impôt obligatoire, tout en étant - je le répète - dans l'incapacité légale d'introduire une demande d'indemnisation. On en arrive donc à l'absurdité du système, dans lequel des entreprises ne pourraient bénéficier d'une aide quelconque alors qu'elles se verraient obligées de verser une cotisation de solidarité. C'est le principe de la non-déductibilité fiscale.

Autant, monsieur le ministre, nous trouverions scandaleux que les entreprises du secteur qui accepteraient naturellement le principe d'une contribution volontaire, puissent déduire fiscalement ces dons - ou alors, cela ne s'appelle plus un don -, autant nous ne comprenons pas que la cotisation obligatoire, ne puisse, elle, être déduite sur le plan fiscal.

S'il s'agissait d'un impôt, comme le dit le Conseil d'Etat, on pourrait comprendre votre logique, qui ne permet pas la déductibilité. Mais dans ce cas, il faut reconnaître que cette cotisation est bel et bien un impôt.

Cinquièmement, nous nous demandons parfois si la volonté que vous exprimez souvent publiquement - et qui est parfaitement louable - d'aider le secteur et de soulager les entreprises touchées, se trouve vraiment concrétisée dans la politique qui est menée, plus précisément dans ce projet de loi.

Je ne reviendrai pas sur la problématique des proportions d'indemnisation, mais bien sur le principe de la garantie d'indemnisation pour les entreprises. Vous savez que nous avons déposé un amendement qui était rédigé très simplement. Il consistait à changer un mot dans un article. Nous demandions de ne pas parler d'entreprises "susceptibles" d'être indemnisées, mais d'entreprises "devant" être indemnisées.

Le gouvernement a systématiquement rejeté le principe que nous voulions défendre de la quasi-obligation morale du parlement d'affirmer au secteur touché : "Nous allons vous indemniser. Nous en prenons l'engagement." Or, cela sonne un peu faux par rapport aux déclarations du gouvernement qui a crié haut et fort qu'il en serait ainsi.

Quant au volet de la rapidité dans le traitement du dossier, vous avez, monsieur le ministre, signalé à plusieurs reprises que l'objectif était de tenter d'indemniser

Richard Fournaux

certaines personnes au cours de cette année. Vous avez parlé à plusieurs reprises du mois de décembre. Je n'en crois rien. Bien sûr, nous ne connaissons pas encore tous les arrêtés royaux, mais nous avons l'habitude de travailler dans de telles conditions. De plus, il apparaît, au vu de la loi, que l'indemnisation n'interviendrait pas avant les mois de mai et de juin 2000. C'est donc contradictoire avec les déclarations que j'évoquais il y a quelques instants et selon lesquelles il y aurait une indemnisation rapide.

Voilà pour le fond.

La troisième et dernière partie de mon intervention est relative aux contradictions. Ce ne sera pas un discours technique, mais plutôt une intervention de nature politique. Dans un débat comme celui-ci, l'on ne peut échapper à cette dimension.

Au travers des caricatures amicales faites par le commissaire du gouvernement et après ce qu'a dit M. Le terme à cette tribune, on donne l'impression que les partis de l'opposition, notamment le PSC, pleurnichent un peu sur le sort des pauvres entreprises touchées par cette malheureuse crise de la dioxine. Encore une fois, ceux-ci se trouvent au chevet de l'agriculture malade. Finalement, on nous décrit comme des démagogues qui ont oublié certaines réalités budgétaires et qui ont décidé une bonne fois pour toutes de raser gratis et de distribuer l'argent du contribuable un peu à l'emporte-pièce.

Monsieur le ministre, parler comme cela ou laisser sous-entendre cela, c'est faire offense au travail que certains responsables de la majorité précédente - dans laquelle se trouvaient certains partenaires de l'actuelle majorité - ont réalisé pour notre pays.

Si nous nous permettons de nous exprimer de la sorte aujourd'hui, c'est peut-être moins pour insister auprès de vous sur l'obligation de corriger le texte comme on l'aurait voulu, que pour insister sur des contradictions importantes qui existent entre les discours qui ont été exprimés avant, pendant et tout de suite après les élections par certains de vos amis de la majorité et qui sont toujours tenus aujourd'hui par certains membres du gouvernement.

La première contradiction, et rassurez-vous, il n'y en a que quatre, est ce que vous appelez la simplification administrative. Il y a même un "commissaire à la simplification administrative" ! Que n'entend-on dire de ce projet ! Qu'en est-il aujourd'hui de l'information promise aux victimes de la crise de la dioxine ? La simplification administrative ne devrait-elle pas commencer par une bonne information à toutes les entreprises victimes de cette crise ?

Le projet de loi tel qu'il est présenté confirme que l'aide fédérale viendra après que toute une série d'autres aides auront été enclenchées ou confirmées. Et c'est l'agriculteur ou l'entrepreneur agricole qui devra gérer lui-même l'ensemble de son dossier. Je suppose que vous savez ce que cela peut parfois représenter pour une entreprise de devoir gérer elle-même ce type de dossier, surtout de cette manière où, j'insiste, l'aide fédérale vient après concrétisation de l'ensemble des autres formes d'aide. Je me demande d'ailleurs comment on pourra rendre ce principe compatible avec la rapidité d'exécution du projet de loi.

A ce sujet, je voudrais attirer l'attention des collègues parlementaires et membres du gouvernement sur ce qui a été fait. Comme je vous ai dit, monsieur le ministre, que nous essayerions d'être constructifs, j'admets que c'est le précédent gouvernement qui a mis en place les aides d'urgence. Le regard que je porte sur cette situation peut donc aussi être considéré comme une critique, positive certes, de ce qui a été entrepris dans le passé et qui doit vraisemblablement être corrigé.

On a parfois tendance, dans des mécanismes d'aide aux entreprises, agricoles ou autres, à imposer toute une série de conditions à la recevabilité de la demande de l'entreprise. A l'analyse de ces conditions, on en arrive finalement à croire qu'elles ne s'adressent qu'aux entreprises parfaitement en ordre sur toute une série de plans, que ce soit en matière de cotisations sociales, de cotisations fiscales, etc. L'effet pervers de cette pratique pourrait être d'en arriver à n'aider que des entreprises qui ont moins de problèmes que d'autres. C'est lors de l'élaboration des arrêtés royaux qu'il faudra être attentif à cette dérive. J'attire votre attention sur ce facteur, monsieur le ministre, qui risque d'être un effet pervers de certaines dispositions parfois un peu trop rigides. Je ne crains d'ailleurs pas de dire que c'était sans doute le cas des mesures d'urgence proposées par le précédent gouvernement.

Deuxième contradiction - et je m'adresse ici à mes collègues et amis du PRL -, il faut reconnaître qu'il est pour le moins assez contradictoire - le terme me semble faible - de trouver une espèce d'impôt déguisé dans un projet de loi visant à aider un secteur important de notre économie qui connaît des difficultés excessivement graves. Le terme "impôt" - j'insiste - ne vient pas de moi mais du Conseil d'Etat. Si c'est ce que vous appelez le stop fiscal, j'en arrive à croire que ce n'est plus le retour du coeur mais le retour de la rage taxatoire.

Vous pouvez réagir aujourd'hui, monsieur Michel, mais je me permets de vous rappeler qu'en commission, lorsque nous avons à plusieurs reprises souligné cette contradiction, je n'ai pas entendu la moindre réaction de votre part ni de la part de vos amis.

Richard Fournaux

La troisième contradiction se trouve dans l'aspect budgétaire de ce dossier. Je l'ai déjà dit à plusieurs reprises mais je tiens à insister ici sur ce point. Nous avons eu à subir, personne ne peut le nier, une campagne électorale pour le moins difficile avec les conséquences que l'on connaît.

Je me souviens de certains tracts, émanant notamment des amis Ecolo - je suis sûr que c'était la même chose dans le Nord du pays et à Bruxelles en ce qui concerne Agalev -, qui annonçaient l'hémorragie financière dramatique pour l'avenir de l'Etat belge, la ruine de tous les efforts du gouvernement et du contribuable depuis 15 ans pour redresser les finances de l'Etat, et ce à cause de cette fameuse crise de la dioxine.

Aujourd'hui, en termes d'impact budgétaire, on parle de 15 à 25%. Bien sûr, comme M. Chabot l'a dit, lorsqu'on extrapole, on dit qu'il va y avoir des conséquences budgétaires. Je veux bien. Mais cela nous éloigne très fort de ce que l'on a osé brandir comme menaces sur le dos de la population pendant la campagne électorale. Pour nous, c'est presque écoeurant.

Lorsque l'on combine cela au fait que l'on ne veut pas écrire dans la loi que l'on va indemniser les entreprises à concurrence de 100%, lorsque l'on combine cela au fait que l'on crée un impôt déguisé, c'est encore plus écoeurant pour nous.

Ajoutons à cela que le gouvernement lui-même reconnaît que l'élaboration du budget 2000 n'a pas été si difficile. Il se dit : profitons des efforts consentis depuis quelques années par la population et le travail des précédents gouvernements. De plus, nous bénéficions aujourd'hui d'une embellie économique.

Nous ne comprenons pas la logique défendue par ce projet de loi, qui ne veut pas indemniser comme le gouvernement s'y était engagé. A croire que, pour certains membres de la coalition arc-en-ciel, ce ne sont pas des éléments techniques ou de fond qui justifient cette position, ce sont tout simplement des arguments de type idéologique.

Dernière contradiction : l'urgence. Tout le monde dit qu'il y a urgence à indemniser. On nous a fait travailler sur ce problème, y compris durant le week-end de Toussaint. Cela ne m'a pas empêché de m'inquiéter.

Il est assez paradoxal d'avoir dû attendre fin octobre, date de dépôt du projet, pour devoir travailler dans l'urgence sur un projet de loi considéré comme une loi-cadre, voire même le retour des pouvoirs spéciaux. Si le but était d'arriver à une loi aussi simple, pourquoi a-t-il fallu tant de temps pour qu'elle vienne à l'ordre du jour ? Si c'était vraiment urgent, pourquoi a-t-il fallu compter sur l'opposition pour assurer le quorum de présences en commission pour pouvoir tenir les délais ?

Toujours en ce qui concerne l'urgence, j'ai relevé une autre contradiction. Il est pour nous assez difficile de voir certains de vos partenaires de la majorité - je sais que ce n'était pas votre habitude, monsieur le ministre - assis à gauche de cet hémicycle (Ecolo et Agalev), qui ont dénoncé en cette enceinte et en d'autres lieux les difficiles lois que nous avons dû adopter pour accélérer notamment l'entrée de la Belgique dans la fameuse Union monétaire, ne pas hésiter aujourd'hui à approuver ce que j'appelle des pouvoirs spéciaux.

Le seul argument selon lequel il fallait agir de la sorte dans le cadre des relations difficiles avec l'Europe ne nous convient pas, ne nous convainc pas. Je suis assez surpris que ce type d'argument puisse aujourd'hui convaincre certains partenaires de la majorité.

Monsieur le ministre, je tiens à vous confirmer que nous avons voulu travailler de manière constructive à ce projet. Nous regrettons vraiment ce qui s'est passé. Cela ne s'adresse pas particulièrement à vous car nous nous mettons à votre place. A la lecture de vos déclarations, nous comprenons que vous partagez bon nombre de nos amendements. Finalement, c'est sans doute cadencé par votre majorité et surtout par certains de vos partenaires, peut-être un peu faibles et qui paniquent à l'idée de devoir avaler certaines couleuvres comme par exemple l'aide au secteur agricole ou l'aide à l'entreprise, que vous n'avez pas pu faire ce que vous vouliez. Mais, comme l'a dit M. Leterme, peut-être est-il encore temps, dans les heures qui vont venir, de rectifier le tir. Je m'adresse également à mes amis du VLD et du PRL afin qu'ils évitent que l'irréparable soit commis, notamment par cet impôt déguisé, et que l'on puisse confirmer au secteur agricole et aux entreprises touchées par la dioxine qu'il y a une réelle volonté de les indemniser, comme vous l'avez dit dans la presse, à 100%.

De voorzitter : De heer Arnold Van Aperen heeft het woord.

De heer Arnold Van Aperen (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik was van mening dat in de commissie op een opbouwende manier is gewerkt, dat alle amendementen werden afgewerkt en dat bepaalde amendementen van de oppositie werden aangenomen.

Ik kan een zekere teleurstelling van de oppositie begrijpen, maar ik betreur dat de heer Leterme een dergelijk volumineus werk, waarover zelfs Europa zijn fiat moest geven, eigenlijk minimaliseert. Hoewel het hier over 25 miljard frank gaat, lijkt het alsof er niets is aan gedaan.

Is dat uw wijze van benaderen, beoordelen en veroordelen van een wet waaraan weken, maanden is gewerkt ? We hebben onderhandeld, afgewogen en getoetst. Mijnheer Leterme, u ontgoochelt mij en ik kan uw benaderingswijze niet appreciëren, al laat dat u wellicht koud.

Arnold Van Aperen

Toch is er veel, goed en doordacht werk geleverd en werd er moeite noch tijd gespaard met heel veel aandacht voor de getroffen landbouwers gezinnen en bedrijven. Eigenlijk moeten we vandaag tevreden zijn over wat voorligt.

Misschien kunnen wij morgen, na de stemming, beginnen met de afwerking van die 20 000 dossiers, maar eerst moeten nog 57 mensen worden in dienst genomen om dit werk uit te voeren en apparatuur.

Volgens mij verdienen de minister, de commissaris en alle medewerkers onze waardering in plaats van de kritiek die ik hier heb gehoord.

Tot de heer Fournaux wil ik nog zeggen - hij heeft het halfroond verlaten - dat opwinding slecht is voor de gezondheid. Bovendien is het niet onze schuld dat de vorige regering niet vroeger heeft ingegrepen. Tot daar mijn woord vooraf.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de dioxinecrisis lijkt deze dagen onder controle. De economische gevolgen doen zich evenwel nog steeds gelden bij de getroffen bedrijven. Dit zal ook de volgende maanden nog het geval zijn.

De federale overheid kan deze gevolgen verzachten en werken aan het economisch herstel van de getroffen bedrijven, maar zij kan dat niet alleen. Er is ook een rol weggelegd voor de deelgebieden en de andere actoren op het veld. Onder die andere actoren versta ik ook de landbouworganisaties. Van hen mogen wij allicht gespierde taal verwachten, maar toch ook verantwoordelijkheidszin. Het is immers hun rol om hun leden en uitsluitend hun belang te verdedigen. Het kan evenwel niet de bedoeling zijn om stellingen in te nemen waarmee men zich heiliger dan de paus wil profileren, laat staan officiële stellingen in te nemen die niet in overeenstemming zijn met informele standpunten.

Inzonderheid op het vlak van de solidariteitsbijdrage kunnen zij ofwel hun paraplu opentrekken en de verantwoordelijkheid volledig doorschuiven naar de anderen, ofwel zoeken zij mee naar een verantwoorde oplossing waarbij iedere actor tenminste een deel van de verantwoordelijkheid op zich neemt. Als ik zeg "een deel van de verantwoordelijkheid", dan bedoel ik dat de door de regering voorgestelde solidariteitsbijdrage al bij al vrij relatief is in vergelijking met het deel dat de overheid zelf draagt.

Afgaande op de cijfers van de bevoegde regeringscommissaris zal ook voor de individuele betaler het bedrag van dergelijke solidariteitsbijdrage verre van onoverkomelijk zijn. Uiteraard is niets betalen, zoals bepaalde

partijen het willen, nog veel voordeliger dan een bijdrage, zoals nu wordt voorgesteld, maar ik moet zeggen dat ik toch een beetje meer solidariteit had verwacht vanuit de oppositie, of liever, vanuit bepaalde partijen van de oppositie.

De **voorzitter** : De heer Jos Ansoms heeft het woord.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mag ik vragen over welke oppositiepartijen de heer Van Aperen het heeft ?

De **voorzitter** : U hebt een gezonde nieuwsgierigheid, mijnheer Ansoms.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Collega Ansoms, er zijn een paar partijen die deze zaak wellicht zullen aankaarten om zich via landbouwtijdschriften te kunnen profileren.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : U hebt gesproken over bepaalde partijen in de commissie.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Ik denk aan CVP en PSC.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Dan moet ik u terechtwijzen. U kunt het verslag van de heer Chabot nalezen. Bij het artikel, dat handelt over de bijdrage, heeft mijn fractie niet tegen gestemd. Wij hebben ons onthouden omwille van de wijze waarop de bijdrage dient te gebeuren, maar wij hebben ons niet verzet tegen een vorm van solidariteit, ook niet vanuit de sector. Ga gerust de stemmingen na. Er zijn wel oppositiepartijen, die dat artikel hebben afgekeurd, maar niet onze fractie.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Wij zullen afwachten wat de bladen zullen schrijven en welke informatie u hen zal geven.

De heer **Jos Ansoms** (CVP) : Wij zitten hier niet voor de bladen.

De **voorzitter** : De enige krant die wij hier hebben, is het Belgisch Staatsblad.

De heer **Arnold Van Aperen** (VLD) : Ik neem daarvan nota, mijnheer de voorzitter.

Collega Ansoms, wij zullen zien wat de toekomst ons brengt en wat men na mijn uiteenzetting in dit halfroond nog zal vertellen.

Het voorliggende wetsontwerp betreffende steunmaatregelen bewijst dat het de regering toch wel menens is om snel werk te maken van haar ambitie om de kleine zelfstandige ondernemingen en de ondernemingen die via het prijsgarantiecontract het slachtoffer zijn geworden van derden, zo volledig mogelijk te vergoeden. Wat de

Arnold Van Aperen

volledige schadevergoeding betreft, schaarst de VLD-fractie zich achter de uitdaging om deze ambitie optimaal te realiseren. Ik kan terzake collega Pierre Lano citeren, die tijdens de commissiebesprekingen verklaarde dat een volledige schadevergoeding in de breedste zin van het woord een onmogelijke opdracht is. Nochtans moet worden toegegeven dat men nog nooit zo snel en efficiënt heeft gereageerd om een crisis onder controle te krijgen als nu.

De vorige regering had in de beginfase van de crisis het voornemen om 60% van de geleden schade te vergoeden, terwijl men zich nu voorneemt om, als het gerechtvaardigd is, tot 100%, maar in elk geval tot 80% schadevergoeding te gaan. Uit sommige besprekingen en verklaringen heb ik dat kunnen vernemen, al wordt dat soms wel geminimaliseerd. Ik begrijp echter dat er, zoals wij het vroeger als oppositiepartij hebben ervaren, wel eens verschillen in mening en interpretatie bestaan.

Collega Ansoms, de heer Leterme heeft daarstraks vragen gesteld aangaande overbruggingskredieten. Ik weet dat er onderhandeld wordt om de verlenging van termijnen van overbruggingskredieten te verkrijgen. Men werkt daaraan. Deze regering wil het nog liever gisteren dan vandaag gerealiseerd zien. Het mag worden gezegd dat op dat vlak moeite noch tijd worden gespaard.

Een aantal factoren, zoals persoonlijk leed en angst, kunnen nu eenmaal niet in rekening worden gebracht. Ook dat weten wij. Ik herhaal dat het de ambitie moet zijn om de schade zo volledig mogelijk te vergoeden. Dit mag evenwel niet omgekeerd worden geïnterpreteerd, zodat sommigen beter worden van de crisis.

Daarom is de optie van de regering om een controlemechanisme in te laten zien en om te verifiëren dat een eventuele cumulatie van federale en gewestelijke steun niet leiden tot overcompensatie een noodzaak. Het is van fundamenteel belang dat de federale en de gewestregeringen voldoende overleg plegen, zoals ook is gezegd tijdens de commissievergadering, teneinde hun acties te coördineren.

Met betrekking tot de schadevergoeding wens ik een paar kanttekeningen te maken, allereerst over de terminologie en de discussie die hierover werd gevoerd. In de commissie was nogal wat opschudding over de zinsnede dat de Staat steun "kan" toekennen aan bedrijven. Sommige partijen hadden liever het woordje "zal" in de wet zien ingeschreven. Wetende dat de Europese Commissie eerst haar fiat moet geven aan de uitvoering van de gestelde maatregelen, is de keuze van het woord "kan" te verantwoorden. Bovendien doet deze term niets af aan de ambitie van de wet om de schade effectief te vergoeden. Aan de regering moet toch nog enige manoeuvreerruimte worden geboden bij de concrete implementatie van deze wet die ongetwijfeld zal gebeuren in overleg met de betrokken sectoren.

Daarnaast wil ik enige aandacht vragen voor de geïntegreerde bedrijven. Kan het de bedoeling zijn om bedrijven die functioneren volgens de formule van de integratie over dezelfde kam te scheren? Een duidelijk onderscheid tussen bedrijven die correct en te goeder trouw hebben gehandeld, enerzijds en zij die minder correct hebben gehandeld, anderzijds is dringend nodig. Het lijkt ons aannemelijk dat de eerste categorie in aanmerking wordt genomen voor een vorm van schadevergoeding. Op dit vlak lijkt ons inziens een rol weggelegd voor de deelgebieden.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een snelle afhandeling van de dioxinecrisis is een *conditio sine qua non*. Vandaar dat wij begrip kunnen opbrengen voor de delegatie die het parlement moet verlenen aan de regering, ondanks de kritiek. Dit kan evenwel enkel op voorwaarde dat de regering instemt met een permanente doorstroming van informatie en opvolging in het parlement, wat ons is toegezegd. Het feit dat de minister ons de uitvoeringsbesluiten reeds ter beschikking wil stellen, is een weinig geziene maar alleszins zeer positieve stap.

Ten slotte wil ik een lans breken voor de snelheid in de afhandeling en de effectieve betaling van de schadevergoedingen aan de bedrijven. Mijnheer de minister, u hebt te kennen gegeven dat de eerste betalingen alleszins voor het einde van het jaar zullen gebeuren. Ik zou u willen aansporen om een extra inspanning te doen opdat dit effectief zou worden doorgevoerd. Ik zou u willen vragen een regeling te willen overwegen waarbij bepaalde bedrijven van een voorschotregeling zouden genieten, of snel klaarheid zouden krijgen over het bedrag dat zij effectief zullen ontvangen. Collega's, vele bedrijven verkeren in liquiditeitsproblemen en zijn virtueel failliet. Overbruggingskredieten zijn niet altijd te verkrijgen, bij gebrek aan voldoende of bijkomende garanties. Vandaar dat ik een oproep doe om snel te handelen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, geen enkele wet inzake schadevergoedingen zal perfect zijn, ook deze niet, maar de uitdaging en de ambitie zijn er wel. Daarom zal de VLD-fractie dit wetsontwerp steunen.

Le président : La parole est à Mme Muriel Gerkens.

Mme Muriel Gerkens (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je m'exprimerai ici au nom d'Ecolo et d'Agalev puisque mon collègue, Peter Vanhoutte est retenu en commission d'enquête Dioxine dont il est rapporteur.

Ce projet de loi est, en fait, un acte réparateur et ne peut donc être considéré comme un outil de réforme de la politique agricole belge.

Muriel Gerkens

Néanmoins, il importe que les mesures prises à la suite de ces événements soient cohérentes avec le programme politique du gouvernement, afin que des faits de ce genre ne puissent se reproduire.

Un acte de réparation se doit d'être aussi un engagement éthique. Cela signifie qu'il doit poser des choix et non se borner à réparer les conséquences d'un accident qui n'est pas entièrement dû au hasard.

Le type d'agriculture qui est encouragé dans certains milieux ne peut que provoquer ce genre d'accident. Aujourd'hui, nous sommes face au problème de la dioxine. Ce dernier a été précédé par celui de la vache folle. Et d'autres accidents risquent encore de se produire si certaines mesures ne sont pas prises de manière radicale, une des mesures les plus urgentes devant viser à séparer clairement la filière des déchets de celle de l'alimentation animale.

En réalité, ce projet de loi satisfait le groupe Ecolo-Agalev même si une série de mesures doivent encore être précisées par le biais des arrêtés royaux. Pourquoi ?

Ce projet exprime la volonté de couvrir à 100% les pertes subies des suites de la crise de la dioxine, même s'il faut savoir qu'on n'atteindra jamais ce pourcentage. En effet, quoi que l'on fasse, il y a, comme l'a dit mon prédécesseur à cette tribune, une série de dégâts, de pertes qui ne pourront faire l'objet de remboursements. En conséquence, prétendre que l'on remboursera à 100% les pertes subies est un mensonge. Il est bien plus honnête de dire que l'on prévoit de rembourser en tout ou en partie en fonction de la réalité des dégâts.

Selon nous, les mesures envisagées dans le projet sont susceptibles d'être acceptées par l'Europe. Ce qui évitera une série d'allers et retours dûs à des décisions contradictoires parfois prises par la Belgique et l'Europe.

Ce projet tient également compte de la responsabilité de certains acteurs. Ainsi, il est prévu que les aides ne seront accordées que si on peut mettre en évidence qu'il n'existe pas de responsable ou qu'après intervention des assurances ou de ceux qui portent la responsabilité des faits.

Le projet tient encore compte des facteurs qui favorisent l'apparition de tels accidents. Et selon nous, dire que ce sont les entreprises indépendantes, en prévoyant une définition intéressante de ces entreprises, qui bénéficieront des aides est pour nous une mesure qui permettra d'accorder les aides à ceux qui ont le moins de responsabilité - certaines n'en ont même aucune - dans l'émergence de cette crise.

Enfin, ce projet implique l'ensemble des acteurs, notamment via la cotisation de solidarité qui est demandée.

Il est vrai que restreindre les aides aux entreprises indépendantes et introduire une cotisation de solidarité a suscité de nombreuses réactions en commission de la part du PSC et du CVP. Certaines d'entre elles témoignaient d'une mauvaise volonté assez évidente. En effet, il est apparu que ces cotisations obligatoires ne seraient que de 1000 à 2000 francs par entreprise. Ces cotisations ont donc une valeur symbolique. Quoi que pour ma part, j'estime que le principe de coresponsabilité et donc d'une solidarité est intéressant.

En revanche, nous avons parfois eu l'impression que certaines réactions, parmi d'autres, étaient dues au fait qu'il fallait montrer sa loyauté, sa fidélité vis-à-vis de certains secteurs.

Je pense ici plus spécifiquement à diverses attitudes ou réactions du CVP envers des milieux d'entreprises plus puissants dans le Nord du pays. Le fait d'accorder une confiance et un soutien sans limite à une agriculture essentiellement basée sur le développement de pratiques de lobbying où des producteurs d'aliments pour bétail deviennent eux-mêmes des repreneurs de bétail constitue une échappatoire au souci du respect de la qualité des aliments et de l'environnement : c'est ouvrir la porte aux impératifs du marché et du pouvoir.

A notre sens, la pratique de l'entreprise intégrée poussée à l'extrême sous-entend des exigences de production rapide et la moins onéreuse possible. Dans de telles conditions, comment garder la maîtrise du temps, comment conserver la vigilance nécessaire pour les critères de qualité ? Pour nous, cela constitue un terrain favorable aux accidents et aux malversations.

Il est vrai qu'au moment de la crise de la dioxine, il a fallu prendre des mesures d'urgence. On s'est alors rendu compte que le nombre de poulets à détruire était nettement supérieur au nombre de poulets répertoriés. Cet exemple devient très logique dès le moment où l'on renonce à jouer un rôle de responsable, de contrôleur, de poseur de critères de qualité et de modes de production.

D'autre part, à la lecture du rapport du ministère des Classes moyennes et de l'Agriculture sur l'évolution de l'économie agricole et horticole, alors que la Flandre pratique davantage ce mode d'entreprise et d'agriculture, on peut se rendre compte que les achats d'aliments représentent 50% des frais de production d'élevage. Or, cette part du coût diminue continuellement.

Une telle constatation ne peut que nous inquiéter : comment se fait-il qu'une alimentation pour bétail est en baisse continue ? Cela dit, l'écart entre la somme perçue par le producteur et le prix de vente final de l'animal à consommer augmente sans arrêt. En fait, cette diminution incessante du coût devrait nous inquiéter : peut-être cette nourriture est-elle constituée d'éléments toujours

Muriel Gerkens

meilleur marché ou, pourquoi pas, diluée de produits pour lesquels le fabricant est payé afin de les incorporer à ses farines; cela peut se produire surtout en cas de collusion entre filière de déchets et filière alimentaire.

En ce qui concerne les indemnités, je voudrais attirer votre attention sur un point. Il était question d'entreprises indépendantes.

De **voorzitter** : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, uit respect liet ik mevrouw Gerkens het eerste deel van haar betoog ontwikkelen.

Mevrouw Gerkens, u deed een aantal uitspraken ten opzichte van onze fractie en meer bepaald ten aanzien van mevrouw Pieters, de heer Ansoms en mijzelf. Ik verzoek u duidelijk te zeggen waarvan u ons precies beschuldigt. U had het over lobbyisten en u maakte allusie op integratoren. Welnu, kunt u ons precies uitleggen welke visie uw fractie heeft op het probleem waarmee heel wat eenvoudige landbouwers in Vlaanderen en in Wallonië worden geconfronteerd ?

Mme **Muriel Gerkens** (AGALEV-ECOLO) : Je reprendrai simplement les faits qui se sont déroulés lors de la crise. Quand, à votre demande de les rencontrer, nous avons reçu...

Le **président** : Je crains qu'il n'y ait confusion.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe mevrouw Gerkens onmiddellijk te corrigeren - hiervoor een beroep doende op de regering en op de commissieleden, als getuigen - door te stellen dat het de sectoren waren die de voorzitter van de commissie en de voorzitter van de Kamer schriftelijk verzochten om te worden gehoord.

De **voorzitter** : Dat is juist.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Op voorstel van de minister werd - terecht - aandacht gevraagd voor een aantal andere sectoren die de vragen niet hadden gesteld.

De **voorzitter** : Mijnheer Leterme, ik heb trouwens in die zin geantwoord aan anderen die wat laat om een audiëntie hadden gevraagd. Ik heb hen de lijst doorgegeven en de procedure aangeduid.

Mme **Muriel Gerkens** (AGALEV-ECOLO) : C'était une bonne chose que de les entendre. C'est ce que j'allais dire si vous m'aviez laisser terminer ma phrase.

Lorsque nous les avons reçus, j'ai été frappée de la manière dont ces personnes se présentaient et dont les représentants du Boerenbond utilisaient des arguments reprenant des éléments discutés la veille dans l'après-midi. Normalement, toutes ces personnes avaient été prévenues de leur rendez-vous dans le courant de l'après-midi; je trouvais donc curieux qu'elles aient pu préparer les débats et utiliser des éléments échafaudés juste la veille, entre nous.

D'autre part, je pense que la manière dont une certaine forme d'agriculture est encouragée, peut induire les événements dramatiques que nous avons connus. Cela témoigne aussi d'une forme de soutien. C'est une certaine agriculture dont vous voulez défendre les intérêts. Nous défendons une autre agriculture, une agriculture responsable.

Par rapport à cette indemnisation, j'ai entendu les représentants de l'agriculture traditionnelle déclarer qu'ils intervenaient déjà via les fonds sanitaires. Dès lors, pourquoi devrait-on encore intervenir ? Pourquoi ne pas utiliser une partie de cet argent-là ? Or il s'agit à nouveau d'une logique de réparation appliquée par exemple en cas de peste porcine, de maladies. Pour nous, il est important d'adopter une logique de solidarité et de prévention en proposant une cotisation volontaire ou obligatoire.

Le **président** : Madame, M. Leterme s'attache beaucoup à votre exposé et souhaite vous interrompre.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik doe dat met des te meer nadruk omdat het betoog van mevrouw Gerkens bulkte van de onwaarheden.

Mevrouw Gerkens, het is bijzonder betreurenswaardig dat u het de vertegenwoordiger van de Belgische Boerenbond kwalijk neemt dat hij donderdagmorgen, goed geïnformeerd over onze werkzaamheden, intervenieert.

Weet u wel dat commissievergaderingen openbaar zijn ?

Woensdag was er inderdaad een vertegenwoordiger van de Belgische Boerenbond aanwezig in de tribune. Hiermee maakte deze organisatie slechts gebruik van haar democratisch recht; immers, zij heeft het recht te weten wat wij doen, wat wij zeggen en vooral met veel belangstelling te kijken naar de houding en de inzet van uw fractie terzake.

Wat u daarnet zei, mevrouw Gerkens, zal duidelijk terug te vinden zijn in de handelingen en het is het recht, onder meer van vertegenwoordigers van de Belgische Boerenbond, na te gaan hoe u denkt over de landbouwers. Welnu, de inhoud van uw betoog bevestigt nogmaals dat inzake de landbouwsector het voor de groenen erop aankomt - afgezien van enkele algemene slogans - met

Yves Leterme

een culpabiliserende vinger te wijzen naar de organisaties en naar alle gezinslandbouwbedrijven die momenteel in de penarie zitten. Onze opdracht beperkt zich niet tot het organiseren van taxen; wij moeten vooral trachten samen de problemen van betrokkenen op te lossen.

Le **président** : M. Leterme a eu le plaisir de vous interrompre, il va maintenant s'arrêter, s'il le veut bien.

De heer Hugo Coveliers heeft het woord.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, het verbaast mij dat de Belgische Boerenbond nog een extra-vertegenwoordiger uitzendt om alles te noteren.

De **voorzitter** : Onze vergaderingen zijn openbaar en mogen door om het even wie die het Reglement van dit huis respecteert, worden bijgewoond.

La parole est à Mme Muriel Gerkens.

Mme **Muriel Gerkens** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je crois qu'il ne faut pas confondre les mots "culpabilité" et "responsabilité". En tant que consummatrice, j'assume une part de responsabilité dans tout ce qui s'est passé. A ce titre, nous participons aussi à certaines dérives : à certains moments, cela nous intéresse de payer moins cher pour un poulet sans nous soucier de comment il a été produit.

Certains portent des responsabilités plus que d'autres mais c'est différent lorsqu'on parle de culpabilité de l'un ou de l'autre. La culpabilité intervient dans un fait précis qui est une déviance par rapport à une norme et ce n'est pas à moi d'en juger. Par contre, en ce qui concerne la responsabilité, je confirme mes propos.

Je terminerai en disant que ce projet prévoit toute une série d'arrêtés royaux qui doivent encore être finalisés. En ce qui nous concerne, nous avons tendance à accorder notre confiance parce que les intentions nous paraissent claires. Nous resterons néanmoins vigilants dans la présentation. Le ministre a d'ailleurs confirmé que ces arrêtés nous seraient soumis avant leur parution. Il est important qu'à travers ces arrêtés, il soit assuré clairement que les entreprises qui allient la culture servant à la nourriture du bétail et l'élevage soient, de manière évidente, considérées comme entreprises agricoles pouvant bénéficier des aides. Nous serons également vigilants sur le conseil qui devra gérer le fonds. En effet, il est important que sa composition, sa structure et son mode de fonctionnement permettent de respecter ce qui se trouve dans le projet, à l'abri des conflits d'intérêts. Nous serons également vigilants pour que les efforts volontaires fournis par des entreprises biologiques pour s'auto-contrôler soient pris en compte également dans les mesures d'application.

De **voorzitter** : De heer Koen Bultinck heeft het woord.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ongeveer drie weken geleden nam ik samen met drie andere collega's het woord tijdens een mini-debat over de vergoedingen die zullen worden uitgekeerd in het kader van de dioxinecrisis.

In een eerste reactie op die interpellaties reageerde de eerste minister nogal kregelig. Hij vond het bevreemdend dat vier parlementsleden het zowaar hadden aangedurfd om hem op dat ogenblik over die vergoedingen te ondervragen. Hij maakte zich toen sterk dat alle onduidelijkheden zouden wegvallen bij de bespreking van het wetsontwerp in de commissie. De verwachtingen waren dus hooggespannen.

Bij een eerste lectuur van het wetsontwerp en tijdens de bespreking in de commissie voor het Bedrijfsleven bleek al snel dat de hooggespannen verwachtingen niet zouden worden ingelost. In feite wordt ons een soort kaderwet voorgesteld waarbij later nog heel wat zaken bij koninklijk besluit moeten worden geregeld. De regering vraagt het parlement op die manier eigenlijk een blanco cheque. Naar onze mening krijgt de uitvoerende macht nog teveel bevoegdheid om een aantal zeer vage algemene principes bij koninklijk besluit te verduidelijken.

In een gunstige bui tegenover het parlement beloofde minister Gabriëls dat hij met elk ontwerp van koninklijk besluit naar het parlement zou komen. Wij hebben echter nog altijd geen enkele tekst voor ogen gekregen.

Eenieder zal begrijpen dat het Vlaams Blok vanuit een gezonde achterdocht tegenover iedere Belgische regering niet enthousiast is over een dergelijke volmachtwet. Wij zijn niet van plan de regering blanco cheques te geven, ook niet in het dioxinedossier. Fundamenteel hebben wij er dus problemen mee dat de regering ons vandaag vraagt een wetsontwerp te bespreken dat over het algemeen veel te vaag blijft. De onduidelijkheid die ik samen met andere collega's drie weken geleden reeds aanklaagde, bestaat grotendeels ook nog vandaag.

Als we iets concreter ingaan op een aantal facetten van het voorliggende wetsontwerp, dringen volgende opmerkingen zich op.

Inzake de dossiers van de schadevergoedingen stellen wij enerzijds vast, en dat is positief, dat vooral aandacht zal gaan naar de zelfstandige landbouwbedrijven. Zij zullen in eerste instantie in aanmerking komen. Anderzijds stellen wij eveneens vast dat de orde van grootte van de vergoedingen nog altijd niet is vastgelegd. Tot onze tevredenheid hebben alle collega's van de oppositiepartijen zich tijdens de commissiebesprekingen aangesloten bij de eis van het Vlaams Blok met betrekking tot de volledige schadevergoeding. Alleen Agalev, bij monde van collega Vanhoutte, sprak zich als lid van een

Koen Bultinck

meederheidspartij ondubbelzinnig uit voor het niet voor 100% uitbetalen van de schadevergoedingen. Drie weken geleden hielden wij een pleidooi voor het volledig uitbetalen van de schadevergoedingen.

Ik herinner de minister van Landbouw er nogmaals aan dat ook hij destijds deze belofte deed. Tijdens de bespreking van het wetsontwerp in de commissie moesten wij vaststellen dat hij, zoals hij het zelf uitdrukte, blijft bij zijn ambitie om 100% van de vergoedingen uit te keren. Laat ons echter duidelijk zijn. Voor ons is een ambitie een goed iets, maar het is onvoldoende. Het Vlaams Blok stapt niet af van zijn oorspronkelijke eis tot volledige uitbetaling van de schadevergoeding. Alleen dat is voor ons aanvaardbaar.

Ook bij het dossier van de overbruggingskredieten die reeds op 25 augustus tussen de overheid en de banksector werden afgesproken, moeten nog enkele

kanttekeningen worden gemaakt.

Ten eerste kregen wij, na enig aandringen, tijdens de besprekingen in de commissie eindelijk zicht op de tarieven voor deze kredieten. Uiteindelijk bleek dat deze tarieven 1% lager liggen dan de markttarieven. Wij kunnen aannemen dat de banksector inderdaad niet aan liefdadigheid doet, maar echt gul is dit gebaar toch niet te noemen. Fundamenteel bieden deze overbruggingskredieten maar een tijdelijke oplossing. De schuld moet vroeg of laat immers toch worden afbetaald.

Ten tweede vallen ons de zeer strenge vereisten voor de bewijsvoering van de omzetting op. Het is voor de betrokkenen niet altijd eenvoudig om dit bewijs te leveren.

De financiële eisen zijn bijzonder zwaar. Het protocol bepaalt dat een bedrijf per 27 mei 1999 intrinsiek financieel gezond moet zijn. Het Vlaams Blok vreest dat deze financiële eisen voor heel wat landbouwbedrijven de lat veel te hoog legt. Jonge landbouwers hebben dikwijls enorme investeringen gedaan en voelen op dit ogenblik het water aan hun lippen staan. Bovendien zijn de prijzen van een aantal landbouwproducten de voorbije maanden sterk gedaald.

De voorwaarden inzake financiële tegemoetkoming zijn, ons inziens, zo streng dat het best mogelijk is dat de overheid nooit beroep zal moeten doen op haar staatswaarborg. De bedrijven die een beroep zullen doen op deze tegemoetkoming, hebben wellicht geen financiële problemen en kunnen de kredieten moeiteloos terugbetalen.

Het Vlaams Blok vreest dat heel wat jonge landbouwers, die op dit ogenblik moeilijk kunnen bewijzen dat hun bedrijf financieel gezond is omwille van zware investeringen, geen beroep zullen kunnen doen op de overbruggingskredieten.

Over het nog op te richten dioxinefonds blijft de onduidelijkheid groot. Naar verluidt zal een deel van de Europese steun naar dit fonds vloeien. We stellen echter vast dat het voorliggend ontwerp niet alleen voorziet in vrijwillige maar ook in verplichte solidariteitsbijdragen. Dit betekent dat artikel 12 een soort nieuwe belasting kan opleggen.

Uit de hoorzittingen is gebleken dat de betrokken sectoren niet overliepen van enthousiasme voor dit voorstel. Het Vlaams Blok kan begrijpen dat er bij de landbouwers weinig animo bestaat voor een dergelijke solidariteitsbijdrage. Concreet zou dit immers betekenen dat het slachtoffer, de landbouwer, nog eens moet opdraaien voor de fouten van andere sectoren. Dit kan, ons inziens, niet de bedoeling zijn.

De regeringscommissaris heeft in de commissie meegedeeld dat de veevoedersector reeds 120 van de gevraagde 400 miljoen frank heeft toegezegd. Dat men een bijdrage vraagt aan de veevoedersector lijkt ons vrij logisch. Iedereen kan immers vaststellen dat deze sector medeverantwoordelijk is voor de dioxinecrisis. Als men echter iets afweet van economische wetmatigheden, dan weet men dat de veevoedersector deze extra kost op de landbouwers zal verhalen. Dit betekent dat de landbouwers zullen moeten opdraaien voor de extra kosten van de veevoedersector.

Mijnheer de voorzitter, collega's, laat het duidelijk zijn dat het Vlaams Blok geen graten ziet in vormen van solidariteit bij de afhandeling van de dioxinecrisis. De grote onduidelijkheid over het dioxinefonds is ons echter een doorn in het oog.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik grijp de bespreking van het voorliggend wetsontwerp aan om de kern van de problematiek aan te kaarten. Het heeft, mijns inziens, weinig zin te blijven bekvechten over juridische haarkloverijen. We moeten politieke conclusies durven trekken uit de dioxinecrisis.

Alhoewel we de volgende weken naar aanleiding van de bespreking van het wetsontwerp houdende oprichting van een federaal agentschap voor de veiligheid van de voedselketen ruimschoots de gelegenheid zullen hebben om dieper in te gaan op het niet-functioneren van het Belgisch overheidsapparaat, wens ik de bespreking van dit ontwerp aan te grijpen om dit probleem aan te kaarten. De dioxinecrisis maakte zelfs aan het kleinste kind duidelijk dat België de voorbije jaren helemaal geen beleid heeft gevoerd inzake voedselveiligheid en landbouw.

Het Vlaams Blok was hierover niet verwonderd. Een efficiënt en snel beleid kan op Belgisch niveau niet. De dioxinecrisis maakte dit voor iedereen eens te meer duidelijk. De diensten die controle moeten uitoefenen op onze voedselkwaliteit werkten niet samen maar tegen

Koen Bultinck

elkaar. De voedselcrisis is niet alleen een zaak van voedselveiligheid en volksgezondheid maar eveneens een zaak van politiek falen van een overheidsapparaat dat niet in staat is daadwerkelijke controles op het terrein uit te voeren.

Het Belgisch beleid met betrekking tot landbouw en volksgezondheid tarte in het verleden elke verbeelding. Aan wetten en koninklijke besluiten is er duidelijk geen gemis. Ze blijken niet toepasbaar te zijn of ze worden niet nageleefd. Ook de externe audits van de inspectie-diensten met betrekking tot de kwaliteit van het vlees-product, uitgevoerd door Price Waterhouse Coopers, legde nogmaals de pijnpunten bloot van het Belgisch systeem voor de controle van de voedselketen. Naar aloude Belgische gewoonte zijn allerlei ministeries en diensten hierbij betrokken : Landbouw, Volksgezondheid en Economische Zaken. Eveneens volgens de plaatselijke gewoonte wordt er niet of nauwelijks samengewerkt. Iedereen doet zijn ding, zonder afbakening van verantwoordelijkheden en zonder rekening te houden met elkaar. Van een efficiënte controle op het terrein kan uiteraard in deze omstandigheden geen sprake zijn.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, in deze zin is het voor het Vlaams Blok duidelijk dat de dioxinecrisis in eerste orde een politieke crisis en pas in tweede orde een crisis van de volksgezondheid is. Vandaar ook dat wij met een beschuldigende vinger blijven wijzen in de richting van de Belgische overheid. Een belangrijke verantwoordelijkheid voor deze crisis ligt bij de overheid. Minister Gabriels, ik kan u begrijpen. U persoonlijk treft geen verantwoordelijkheid, maar men moet toch op zijn minst durven zeggen dat het Belgisch systeem en de regeringen uit het verleden hiervoor verantwoordelijk zijn. Ik weet het dat, en dit bleek reeds bij de besprekingen in de commissie, men ons dit niet graag hoort zeggen.

De Vlaams Blok-verkozenen zetelen hier niet om sympathiek over te komen, integendeel. Wij hebben de verdomde plicht om iedere dag opnieuw het slecht functioneren van het Belgisch overheidsapparaat aan te klagen.

Minister Gabriels, tijdens de commissiebesprekingen moest u toegeven dat een alertere overheid de crisis wellicht beter had kunnen aanpakken. Dit bewijst overduidelijk dat onze politieke stellingname niet ten onrechte is.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, met deze stellingname heb ik vandaag zeker niet de pretentie om in de dioxinecrisis definitief verantwoordelijkheden aan te duiden. Laat dit de taak zijn van de onderzoekscommissie die zich bezighoudt met de dioxinecrisis. Het Vlaams Blok zal verder constructief meewerken in de onderzoekscommissie, omdat wij uiteraard eerlijk op zoek zijn naar de echte verantwoordelijken voor deze crisis.

De dioxinecrisis is ook om andere redenen een politieke crisis.

Ten eerste, door het geknoei van de vorige regering onder leiding van Jean-Luc Dehaene, waren minister van Landbouw Pinxten en minister van Volksgezondheid Colla duidelijk niet in staat de gesignaleerde problemen onder controle te krijgen. De manier waarop men zeer laattijdig de Europese instellingen verwittigde, zorgde er mee voor dat het buitenland alle vertrouwen in de Belgische voedselproducten verloor.

Ten tweede, toen het voor een aantal mensen duidelijk werd dat de uitbrekende dioxinecrisis niet langer een zaak was van stervende kippen en grotere proporties begon aan te nemen, dus toen duidelijk werd dat het geen miljoenen- maar een miljardenzaak dreigde te worden, werd door een aantal mensen de joker naar de politiek doorgespeeld. In die zin is het toch wel vermeldenswaard dat IVK-ambtenaar en verzekeringsexpert Destickere zich liet betalen door zijn verzekeringsmaatschappij voor het rapport dat hij opstelde voor toenmalig minister Colla. Alsof hij daarmee impliciet wou duidelijk maken dat hij zijn verzekeringsmaatschappij een dienst bewees met het uitbrengen van de dioxinecrisis.

Ten derde, deze voedselcrisis werd uiteraard een politieke crisis op het ogenblik dat VLD-lid Destickere toenmalig VLD-oppositieleider Verhofstadt op de hoogte bracht van de dioxinecrisis. De vraag blijft voorlopig nog onbeantwoord of Destickere zijn VLD-vriend Verhofstadt al dan niet een duwtje in de rug wou geven met het oog op de aanstaande verkiezingen. Feit is dat er binnen de dioxinecommissie steeds meer twijfel groeit over het moment waarop de heer Verhofstadt door Destickere werd geïnformeerd over de dioxinecrisis.

Om al deze redenen beschouwt het Vlaams Blok de dioxinecrisis in eerste instantie als een politieke crisis. Dat men vooral niet hypocriet doet door kwaad te wijzen naar de boodschapper die rechttoe rechtaan zegt wat hij meent te moeten zeggen. Om al deze redenen kan het ook niet dat de gewone landbouwer van deze historie het slachtoffer zou zijn.

Daarom moet de politiek in dit dossier haar verantwoordelijkheid nemen en daarom ook neemt het Vlaams Blok in dit dossier een verantwoordelijke houding aan.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ter afronding wil ik nog enige duidelijkheid scheppen over de positie van het Vlaams Blok ten aanzien van de voorliggende dioxinewet. Het Vlaams Blok heeft steeds de verdediging van het Vlaamse familiale landbouwbedrijf op zich genomen. Wij hebben dit steeds gedaan vanuit onze eerlijke overtuiging dat Vlaanderen zorg moet dragen voor de instandhouding van deze sector. Wij hebben

Koen Bultinck

dit nooit gedaan omdat een of andere lobby, in casu bijvoorbeeld de Boerenbond, ons hiervoor een marsbevel zou hebben gegeven. In ons politiek handelen laten wij ons alleen leiden door onze consequente overtuiging.

Uit de recente nota van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen blijkt trouwens andermaal dat de landbouw en de voedingsindustrie bij uitstek Vlaamse sectoren zijn. Het feit dat landbouw op zich een minder grote rol speelt, betekent niet dat de ermee gelieerde sectoren en activiteiten - in eerste instantie de voedingsindustrie - geen belangrijke rol meer zouden spelen. Het tegendeel is eerder waar, zeker in Vlaanderen. De voedingsindustrie is met 62 400 werknemers in Vlaanderen de belangrijkste industriële sector, voor de chemie en de auto-industrie. Bekeken in de Belgische context zijn de Vlaamse cijfers verantwoordelijk voor 73% van de werkgelegenheid in de landbouw en voor 71% van de werkgelegenheid in de voedingsnijverheid. Binnen de Vlaamse werkgelegenheid zijn beide activiteiten samen toch nog altijd goed voor 6,4% van de werkgelegenheid tegenover 4,7% in Wallonië. In termen van gerealiseerde bruto toegevoegde waarde en van export komen ongeveer dezelfde cijfers naar voren. Daarnaast stellen we vast dat de betrokken activiteiten 11% van de totale Vlaamse export uitmaken. Deze cijfers maken van de landbouw en de voedingsnijverheid bij uitstek Vlaamse sectoren. Dit heeft tot gevolg dat problemen in deze sectoren, zoals nu de dioxinecrisis, ook een grotere weerslag kunnen hebben in Vlaanderen.

Dit bepaalt uiteraard mee de houding die het Vlaams Blok in dit dossier zal innemen. Mijnheer de minister, reeds drie weken geleden kondigde ik u de houding van het Vlaams Blok aan. In de repliek op het antwoord van de eerste minister op onze interpellatie hebben wij toen duidelijk gesteld dat onze houding tweeledig zou zijn. Enerzijds zouden wij waakzaam zijn ten opzichte van de plannen van de regering en anderzijds zouden wij ons constructief opstellen. Ook wij gaan ervan uit dat men niet moet wachten op de resultaten van de onderzoekscommissie inzake dioxine vooraleer concrete stappen op het terrein kunnen worden gezet. Ook wij zijn vragende partij voor een snelle en volledige schadeloosstelling van de sterk getroffen landbouwsector. Voor ons blijft het storend dat zoveel concrete maatregelen nog onduidelijk zijn en bij koninklijk besluit zullen worden geregeld. Voor ons gaat het voorliggend wetsontwerp in de goede richting. Het gaat echter niet ver genoeg. Vandaar ook kan ik u aankondigen dat het Vlaams Blok zich bij de eindstemming over dit wetsontwerp zal onthouden.

De voorzitter : Collega's, mag ik u er opmerkzaam op maken dat er in deze Kamer een vestiaire bestaat. Ze bevindt zich echter niet in dit halfgrond. Stijl is ook belangrijk in het leven.

La parole est à M. Charles Michel.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, à la fin du mois de mai 1999, la presse a révélé l'existence d'une contamination importante de la chaîne alimentaire. En juin 1999, la chute des exportations dans les secteurs concernés était très importante puisque l'on parle d'une diminution de plus de 20% dans le secteur agro-alimentaire et de plus de 40% en ce qui concerne les animaux vivants. De toute évidence, l'ensemble du secteur agro-alimentaire a été sévèrement touché par cette crise. On a assisté à une forte rupture de confiance des marchés étrangers à l'égard de nos entreprises.

Monsieur le ministre, il me semble que ce débat n'est pas celui des responsabilités ou des culpabilités éventuelles de l'un ou l'autre intervenant. Ce débat-là devra avoir lieu : une commission d'enquête parlementaire examine cette problématique et transmettra à cette assemblée un certain nombre de recommandations. Ce qui est important ici, ce sont les faits objectifs et les conséquences de la gestion ou de la non-gestion de cette crise. Ce qui est important également, c'est que le gouvernement ait décidé de faire de ce dossier une priorité absolue parce qu'il était très important de restaurer la confiance qui avait été considérablement ébranlée en raison de la mauvaise gestion de cette crise.

Je ne rappellerai pas ici l'ensemble des mesures prises dans le cadre de cette crise. Elles figurent de façon exhaustive dans l'exposé des motifs de cette loi. Cependant, il est important de souligner que dans ce dossier, nous sommes extrêmement dépendants des réglementations européennes et des autorisations qui doivent être données par l'Europe au sujet d'un certain nombre de mesures.

En juin et juillet, de nombreuses difficultés sont intervenues du fait que la confiance des institutions européennes en notre gouvernement avait été ébranlée à la suite des déficiences commises dans la gestion de la crise. Notre pays en a supporté les conséquences. Le gouvernement actuel a payé le fait que cette crise n'a pas été prise en main lorsqu'elle aurait dû l'être.

M. Richard Fournaux (PSC) : Monsieur Michel, le ministre des Affaires étrangères n'aurait-il pas dû intensifier les relations avec la Commission européenne pour résoudre le problème et accélérer les procédures, plutôt que d'aller rendre visite à M. Kadhafi ?

Le président : La parole est à M. Charles Michel.

M. Charles Michel (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je ne suis pas surpris par ce genre d'intervention assez drôle. Il faut souligner que dès le mois de juillet, le nouveau gouvernement a fait la démonstration de sa différence par rapport à l'ancien gouvernement. Vous savez pertinemment bien, monsieur Fournaux - et les

Charles Michel

rapports des experts européens en témoignent -, que la manière dont le gouvernement belge a défendu le dossier devant la Commission européenne était tout à fait déficiente et catastrophique. Si un certain nombre de difficultés ont surgi dans les semaines qui ont suivi, c'est justement parce que les hommes que vous souteniez n'ont pas assumé leurs responsabilités à ce moment-là. Et aujourd'hui, nous payons encore les déficiences de ceux que vous avez soutenus, monsieur Fournaux.

Monsieur le président, je veux pour ma part souligner la façon coordonnée dont le gouvernement a voulu prendre ce dossier en mains. La désignation d'un commissaire du gouvernement spécialement chargé de cette coordination, de ces rapports avec la Commission européenne était tout à fait importante. C'est sans doute cette volonté, affichée de façon très déterminée, qui a permis que très rapidement, dans les mois qui ont suivi, l'on soit en mesure de présenter enfin au parlement un texte qui constitue un geste fort, un geste capable de restaurer la confiance.

Je voudrais très brièvement évoquer un certain nombre de points de ce projet de loi qu'il me paraît important de souligner. Tout d'abord, ce projet constitue, bien entendu, le cadre légal pour permettre d'apporter des mesures d'aide à ces entreprises. Il constitue également un cadre légal pour légitimer des mesures et des initiatives qui ont été prises. Je pense à ce protocole qui a été conclu dès le mois d'août avec l'Association belge des banques.

Le deuxième point que je veux souligner est la mise sur pied de ce fonds d'indemnisation. Le groupe PRL se réjouit que l'orientation donnée soit celle d'un fonds d'indemnisation et non d'un parastatal comme cela avait été évoqué. Je vois dans la mise sur pied d'un fonds d'indemnisation une volonté d'efficacité et de souplesse.

Par ailleurs, la faculté de confier les paiements à une institution spécialisée traduit une volonté de souplesse et d'efficacité dans la gestion des conséquences de cette crise.

M. Fournaux ainsi que d'autres intervenants ont évoqué le mécanisme de l'impôt. Je ne dois pas rappeler que tout impôt est une forme de solidarité. Et bien, oui, nous assumons une volonté politique ! Et bien, oui, nous assumons un choix politique qui est celui de la solidarité des secteurs concernés. Cela ne vous plaît peut-être pas. C'est en tout cas un choix qui a été affiché dans le cadre de cette législation.

Un autre point également évoqué par différents intervenants porte sur l'indemnisation, qui pourrait ne pas être totale. Personnellement, j'apprécie la démarche franche et responsable du ministre, qui affirme très sereinement sa volonté de faire le maximum et autant que faire se

peut. Il a été très clair. On verra, dans la mesure des moyens, ce qu'il sera possible de mettre en oeuvre. En tout cas, la volonté est de réparer les conséquences de votre crise autant que faire se peut.

L'un ou l'autre point peuvent encore être soulignés, parce qu'ils traduisent une attitude responsable et raisonnable : le fait d'avoir prévu dans cette législation qu'en contrepartie de l'indemnisation, une renonciation à toute action à l'encontre de l'Etat soit prévue. Il était important de penser à cet élément.

La problématique des entreprises mixtes a été évoquée. Le texte initial prévoyait déjà la possibilité d'indemniser également des entreprises mixtes, c'est-à-dire les entreprises qui exerçaient des activités agricoles partielles. Ce point a été éclairci de façon totale dans le cadre d'un amendement.

J'en terminerai en me réjouissant de la prise en mains dynamique de ce dossier, de la célérité et de l'efficacité dans la gestion de celui-ci. Le vote de cette loi constituera une étape importante pour restaurer la confiance au niveau des secteurs concernés. On sait, en termes économiques, à quel point l'élément de confiance, qui est un élément psychologique, est capital.

Il importait de poser ce geste fort. Je me réjouis de l'orientation donnée dans ce projet de loi. C'est la raison pour laquelle ma confiance lui sera accordée sans réserve.

De voorzitter : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank de heer Chabot en alle medewerkers voor de weergave van het verslag en voor de precieze opvolging van de uitgebreide discussie in de commissie. Ik zal de discussie niet herbeginnen maar wens toch enkele opmerkingen te maken, die na de bespreking onveranderd zijn gebleven.

Gedurende de commissiebesprekingen, vooral tijdens de herfstvakantie, heb ik namens de VU-fractie een eerlijke poging ondernomen om het wetsontwerp betreffende de steunmaatregelen ten gunste van landbouwbedrijven die inderdaad getroffen zijn door de dioxinecrisis, inhoudelijk te toetsen aan de beloften van de regering enerzijds en de verwachtingen van de sector anderzijds. Ik heb getracht een aantal punten waar nodig bij te schaven, maar heb ook de opmerkingen van de Raad van State verwerkt. Gezien de complexe situatie die de dioxinecrisis heeft gecreëerd, heb ik getracht begrip op te brengen voor de veelvuldige, verwarde en onduidelijke maatregelen in dit ontwerp. Hier en daar gunde de regering ons een kijk op haar werkelijke plannen om nadien snel terug te keren naar haar oorspronkelijke voorstellen. De minister en vooral de regeringscommissaris, hebben zich

Frieda Brepoels

uitgesloofd om ons te overtuigen van de goede bedoelingen van de regering. Dit is tot nu toe niet gelukt omdat heel wat beloften in verband met inzage in ontwerpen van koninklijke besluiten zoals vandaag voorgelegd, weinig verduidelijking hebben opgeleverd. De minister had ons nochtans teksten beloofd waarvan hij zei dat ze ons stemgedrag zouden bepalen.

Op mij maakt het een povere indruk. Ik zie slechts één besluit dat werd goedgekeurd. Bovendien hadden we dit reeds gekregen tijdens de bespreking. Er zijn slechts vijf besluiten in voorbereiding. Eén besluit gaat over de voorwaarden voor steun en de procedures. Dit is een belangrijk gegeven.

Twee besluiten bestaan in de vorm van een ontwerp, waarvan we de teksten vandaag evenmin kregen. Deze moeten nog naar de minister van begroting en naar de Ministerraad worden overgedragen.

Ik blijf beklemtonen dat dit een volmachtenwet is, die niets met hoogdringendheid te maken heeft, noch met de beperkte tijd om oplossingen uit te werken, maar alles met het feit dat de regering niet op één lijn staat.

Er moeten nog vele voorwaarden worden vervuld alvorens we iets te weten komen. Het is de taak van het parlement om dit op te helderen omdat de regering veel te vaak in de plaats van de wetgever treedt.

Wij hebben reeds gezegd dat ongeveer elk artikel voorziet in een regeling, geheel of ten dele, via een koninklijk besluit. Ik heb in de commissie reeds aangestipt dat dit op zich geen probleem hoeft te zijn indien dit onder de normale verordnungsbevoegdheid van de Koning valt, zelfs indien het ruimer is gesteld, maar dan omringd met de traditionele waarborgen. Voor meer dan de helft van de te nemen koninklijke besluiten is dit duidelijk niet zo en hierbij wens ik dan ook de nodige opmerkingen te blijven maken. Nochtans had de regering, de vraag om dringende behandeling ten spijt, uitdrukkelijk gevraagd om niet over de artikelen te stemmen, zodat er nog vóór de eindvergadering rekening kon worden gehouden met een aantal fundamentele opmerkingen of amendementen die in de discussie werden vooropgesteld. Uiteindelijk zijn die er niet echt gekomen en moeten wij het in feite stellen met enkele kleine aanpassingen of verduidelijkingen die via een viertal amendementen van de meerderheid werden ingebracht. Ik vind dat teleurstellend. Dit is een gemiste kans.

Intussen gaat het natuurlijk nog steeds over de beloofde steunmaatregelen voor getroffen landbouwbedrijven die reeds sinds de zomer met heel veel spanning uitkijken en, vooral, geduldig afwachten. Tijdens de bespreking in de commissie heb ik al gezegd dat het protocol met de banken reeds drie maanden geleden werd goedgekeurd. Op dit ogenblik zijn een veertigtal dossiers goedgekeurd

ten bedrage van ongeveer 80 miljoen frank; 25 miljard frank lijkt dus nog ver weg. Tijdens de bespreking werd uitdrukkelijk gevraagd aan en beloofd door de minister om de uiterste datum van indiening, namelijk 1 december 1999, uit te stellen.

Het overleg met de gewesten leidde op 22 oktober 1999 weliswaar tot een feitelijke goedkeuring van het ontwerp, maar door de gewesten wordt toch aangedrongen om ook de uitvoeringsbesluiten nog te bespreken. Uit uw stukken heb ik opgemaakt dat u dat ook nog wenst te doen vóór de officiële uitvaardiging. Daarom dring niet alleen ik, maar ook de Raad van State, aan om een samenwerkingsakkoord, zoals bedoeld in de bijzondere wet van 8 augustus 1980, te sluiten met de gewesten. Zo kunnen alle wetgevende vergaderingen dit op hun beurt goedkeuren. Ik leg dan ook opnieuw amendement nr. 26 ter goedkeuring voor. Uit de besprekingen hebben wij wel begrepen dat de minister niet verder wil gaan dan informeel overleg.

Dan is er nog de mededeling van dit ontwerp aan de Europese Commissie. Voor ons is het duidelijk dat de regering een serieus risico loopt. De Europese Commissie kan immers nog opmerkingen formuleren, waardoor het ontwerp misschien nog moet worden gewijzigd. Ondertussen naderen wij met rasse schreden het einde van het jaar. Zal de regering haar belofte om de eerste uitbetalingen nog vóór Kerstmis te verrichten, nog kunnen waarmaken? Wordt er überhaupt uitbetaald en volledig zoals meermaals door de minister beloofd - artikel 4 laat dit in principe toe - vooraleer er duidelijkheid is over de omvang van de solidariteitsbijdrage? Alle schadedossiers, ook de reeds ingediende, moeten nog worden aangevuld met heel wat bewijzen en er moeten nog een aantal voorwaarden per koninklijk besluit worden bepaald vooraleer een eerste berekening van de geleden schade kan gebeuren.

Zal men op een vrij rudimentaire wijze een forfaitaire vergoeding bepalen die dan te nemen of te laten is? De verschillende uitvoeringsbesluiten behoeven ook nog een Europese goedkeuring. Het begrotingsfonds moet nog worden opgestart en haar structuur, werking en beheer moeten nog worden geregeld. Het wetsontwerp voor het eenmalig krediet, aan te rekenen op de begroting 1999, moet nog door het parlement worden goedgekeurd. Er is dus nog heel veel werk op de plank.

Tenslotte is er de zeker niet onbelangrijke verplichte solidariteitsbijdrage. Hierover werd veel gediscussieerd en soms op een vrij demagogische wijze. De VU-fractie heeft er geen enkele moeite mee dat het niet alleen de belasting-betaler zal zijn die deze fondsen moet ophoesten.

Frieda Brepoels

De regering heeft dit principieel in dit wetsontwerp willen voorzien, zonder echter enige gegevens ter verantwoording aan te reiken. Er worden slechts ruwe bedragen genoemd, bijvoorbeeld "10 tot 15% van het totale bedrag".

Mijnheer de minister, kan u ons zeggen welk het totaal te financieren bedrag zal zijn ? Op dit ogenblik kan niemand dit bedrag ramen, ook de regering niet.

Toch noemt zij, bij monde van de regeringscommissaris, een bedrag van 1 miljard frank. Er zal geen verplichte bijdrage komen, indien 1 miljard frank wordt ingezameld met vrijwillige bijdragen, die dan nog fiscaal aftrekbaar zijn. Dit werd met even veel woorden bevestigd tijdens de bespreking.

Aan wie wil men in het slechtste geval de verplichte bijdrage opleggen ?

Wordt zij opgelegd aan de sectoren die schuld treffen in de crisis, aan specifiek vervuilende bedrijven, aan landbouwbedrijven, aan niet-landbouwbedrijven ? Wanneer de regering het ernstig meent, dient zij hierover een afzonderlijk en degelijk wetsontwerp in, waarbij alle criteria kunnen worden besproken.

Het lijkt wel alsof de mensen er via dreigementen toe worden aangezet om voldoende vrijwillig over de brug te komen. De bevoegdheid van de wetgever komt hierbij in het spel en het lijkt mij dan ook niet aangewezen om in casu en op dit ogenblik enige machtiging aan de regering te verlenen.

Om al deze redenen heb ik een aantal van mijn amendementen terug ingediend, ter staving van de kritische opmerkingen die ik hier in de plenaire vergadering nog wens te formuleren. Deze punten zullen straks nog verder ter sprake komen bij de artikelsgewijze bespreking. Op basis van de resultaten van deze bespreking, zullen wij morgen ons stemgedrag bepalen.

De **voorzitter** : Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als voorlaatste op de lijst is het wat makkelijker om in te gaan op bedenkingen van collega's.

Collega Leterme heeft reeds geantwoord op de bedenkingen van mevrouw Gerkens. Zelf zou ik graag antwoorden op een aantal opmerkingen van de heer Van Aperen en van de heer Michel.

De meerderheid kan het nog altijd niet laten een beschuldigende vinger uit te steken naar de vorige regering die geacht werd in drie weken efficiënt te reageren op de bom die was ontploft. Hoe, wanneer en waarom die bom is ontploft, zal trouwens later worden uitgemaakt.

Ook de drie of vier weken nadien werd zagezegd niet efficiënt gewerkt. Ikzelf heb herhaaldelijk gezegd dat die regering verplicht was binnen een overgangsstructuur te werken met beperkte bevoegdheden en ik ga dat niet meer herhalen.

Toch stoort het mij dat u - vier maanden nadat u aan de macht bent en alles te zeggen hebt - nog altijd verwijst naar wat de vorige regering verkeerd zou hebben gedaan.

U verwijt de organisaties - en de heer Coveliers moest er nog een streepje achterzetten - dat zij in hun bladen rapporteren over wat in de commissie en op persconferenties is gezegd.

Welnu, de voorzitter heeft terecht opgemerkt dat de zittingen van de dioxinecommissie allemaal openbaar waren, zodat iedereen alles om het even waar kon verspreiden. U hebt trouwens uw eigen kanalen en u geeft uw mening vrijmoedig weer.

Wat het begrotingsfonds betreft, wijst u beschuldigend naar de CVP. Artikel 10 in het verslag van de artikelsgewijze bespreking zegt dat wij ons onthouden hebben. De beschuldiging naar onze partij toe is geverifieerd door collega Ansoms en ik wil ze hier enkel herhalen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in eerste instantie wil ik onderstrepen dat het wetsontwerp betreffende de maatregelen ten gunste van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis het eerste wetsontwerp is dat de kamerleden na vier maanden krijgen voorgelegd.

Wij hebben moeten constateren dat het vaag en weinig sluitend is en afhankelijk van nog te nemen beslissingen op andere niveaus. Ik verwijs naar de nog goed te keuren notificatie van Europa, evenals naar de nog te voeren ultieme gesprekken met de gewesten.

Daarnaast moet het nog worden ingevuld door niet minder dan 13 nog te nemen koninklijke besluiten. In de commissie deden wij terecht opmerken dat het hier gaat om een volmachtenwet.

Net als collega Leterme onderstreep ik dat wij vertrokken zijn vanuit een constructieve opstelling en geprobeerd hebben de teksten te amenderen op onduidelijkheden of op wat voor de sector onaanvaardbaar was.

Tijdens de vele hoorzittingen hebben wij dat trouwens vaak gehoord. Ik wil duidelijk stellen dat wij beiden sterk meevoelen met die sector.

In West-Vlaanderen waar de crisis het hardst heeft toegeslagen, hebben wij herhaalde contacten gehad met de sterk getroffen bedrijven. Wij wensen dan ook een volledige schadevergoeding. Deze bedrijven werden de

Trees Pieters

voorbij jaren immers al sterk door andere crisissen getroffen en bij sommigen staat het water aan de lippen. Wij moeten ze in staat stellen hun activiteiten op een fatsoenlijke manier voort te zetten.

Wij wensen dan ook dat er een volledige schadevergoeding wordt uitgekeerd, zodat die bedrijven, die de voorbije jaren ook al zeer sterk door andere crisissen werden getroffen en die zelf zeggen dat het water hen aan de lippen staat, in staat zouden worden gesteld om hun activiteiten op een fatsoenlijke manier voort te zetten.

De regering, die aanvankelijk en publiekelijk beweerde... Mijnheer Coveliers, u kunt het niet nalaten te grijzen. Uw regering is al vier maanden aan de macht. Doe iets, maar grijps niet voortdurend.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Dat is mijn goed recht en bovendien heb ik de CVP gedurende 50 jaar zien grijzen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : U moet niet overdrijven, de CVP is maar 40 jaar aan de macht geweest.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Ik moet u niet vragen hoe ik mag reageren.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Nee, u moet het mij niet vragen, maar ik constateer het, want u zit vóór mij en ik kijk recht in uw gezicht.

De **voorzitter** : Mevrouw Pieters, hier neemt men tot nu toe alleen de woorden op en niet de gelaatsuitdrukkingen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : De regering had aanvankelijk en publiekelijk verklaard dat dit wetsontwerp snel moest worden afgehandeld om zo snel mogelijk, en liefst vóór het einde van 1999, te kunnen uitbetalen.

De minister heeft ons, na een aantal discussies in de commissie, zelf gevraagd om tijd te krijgen om de voorgestelde amendementen nader te onderzoeken en zelfs na de artikelsgewijze bespreking met de stemming te wachten. Hij gaf ons, net zoals de regeringscommissaris, de indruk een eind met ons mee te gaan in onze vragen. Wij zouden gedurende het weekend worden ingelicht en de volgende maandag worden bijeengeroepen om te overleggen wat kon en wat niet kon. Er zou een bijgewerkte tekst worden besproken. Maar, niets daarvan, wij werden met een kluitje in het riet gestuurd en er werd ons beleefd gevraagd - hoe dringend dit wetsontwerp ook was - om vier dagen te wachten met de stemming.

Aan de liberale leden van de meerderheid, onder meer aan de heer Lano, werd gevraagd zijn amendementen in te trekken. Als compensatie : aan andere leden van de meerderheid werd gevraagd kleinere amendementen in te dienen die allesbehalve remediëren aan de door ons voorgelegde knelpunten.

Mijnheer de minister, voor ons zijn er vier essentiële knelpunten, namelijk het principe van de volledige schadevergoeding, de definitie van het landbouwbedrijf, het begrotingsfonds en de bewijslast in hoofde van de schadelijgende. Op deze punten wenste onze fractie correcties aan te brengen, maar de regering heeft geen rekening gehouden met onze positief geïnspireerde opmerkingen en gegronde bezwaren. Wij hebben het ontwerp dan ook niet goedgekeurd in de commissie. Vandaag, na een ultieme poging om in deze plenaire vergadering de gerechtvaardigde eisen van zovele getroffen nog eens duidelijk te formuleren, zullen wij, indien de regering op haar standpunt blijft, dit eerste wetsontwerp van de regering Verhofstadt niet goedkeuren.

Wij zijn van mening dat slecht legistiek werk werd afgeleverd en dat, zelfs met een schare medewerkers en medewerkers van medewerkers de regering er niet in slaagde om op vele vragen om uitleg een degelijk antwoord te formuleren. Ik geef enkele voorbeelden.

Ten eerste, wij gissen nog steeds naar welke schade uiteindelijk vergoed zal worden. Zal het de economische schade of de marktschade zijn ? Voor welke maanden zal worden vergoed ? Voor juni en juli, of ook voor de schade, geleden in de volgende maanden. Wat bedoelt men met geheel en ten dele ? De onduidelijkheid in artikel 4, namelijk : "De Staat kan alle of een deel van de schade dekken", blijft bestaan. Ik onthoud in dat verband dat de minister zei dat hij dit in de wet heeft ingeschreven omdat hij onrechtmatige uitkeringen moet kunnen terugvorderen. Hij wil hiermee zeggen dat reeds behandelde dossiers verkeerd, dit wil zeggen met te hoge cijfers, werden opgesteld.

Ten tweede, een duidelijk antwoord bleef ook uit wat artikel 12, de samenstelling van het begrotingsfonds, betreft. De onduidelijkheid omtrent de vrijwillige en de verplichte bijdrage en de fiscale behandeling van de bijdragen, in te brengen door de sector en door rechtstreekse leveranciers en afnemers van deze ondernemingen, is gebleven. Het geheel is zelfs diffuser geworden. De minister gaf tijdens de commissiebesprekingen toe dat wat artikel 12 betreft, dat bepaalt dat aan objectief bepaalde categorieën van ondernemingen een solidariteitsbijdrage zal worden gevraagd, het zeer moeilijk zal zijn om de schuld te bewijzen. Dat zijn zijn woorden.

Ten derde, deze regering en u, mijnheer de minister, pleiten bij elke gelegenheid voor administratieve vereenvoudiging. Het staat met veel woorden in uw regeringsakkoord. U slaagt er evenwel niet in een nieuwe wet te maken die doorzichtig, eenvoudig en duidelijk is voor de gebruiker.

Trees Pieters

Wat de overbruggingskredieten betreft, is er alom verwarring in de sector. Door het feit dat u nog tijdens de commissiebesprekingen zei dat de uitbetalingen zouden gebeuren vóór het einde van het jaar en u ook aangeeft dat de overbruggingskredieten zullen worden verlengd, is de sector niet meer geïnteresseerd in deze overbruggingskredieten. Waarom zouden zij bij de banken nog kredieten aangaan aan intrestvoeten van 4% wanneer u belooft dat zij voor het einde van het jaar zullen worden uitbetaald? De verwarring daaromtrent blijft.

Hetzelfde geldt voor de gemengde bedrijven. Hoewel een amendement waarin wordt gezegd dat ook gemengde bedrijven zullen kunnen vergoed, werd goedgekeurd, blijven wij sceptisch. Wij vrezen dat in de koninklijke besluiten hiervan zou kunnen worden afgeweken.

Mijnheer de minister, de beloofde synthesesnota met de 13 koninklijke besluiten is er gekomen. Wij zijn daarover tevreden. De inhoud van die twee blaadjes papier konden wij evenwel ook opmaken uit de teksten. De koninklijke besluiten die u in de synthesesnota weergeeft, brengen eigenlijk niets nieuws.

De sector heeft af te rekenen met een enorme crisis. Gedurende de voorbije campagne hebt u daarvan kunnen gebruikmaken. U bent naar de boeren gegaan om hen te zeggen hoe slecht de regering het deed en hoe goed de volgende regering het zou doen. Wij zijn de mening toegedaan, ook na wat we in de hoorzittingen hebben gehoord, onder meer dat een en ander geconditioneerd was, dat de sector dit ontwerp van de regering nu niet meer zal steunen. Mijnheer de minister, wij kijken uit met welke beloften u de betrokken sector in de komende periode over de brug zult krijgen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij wilden er iets van maken. De meerderheid had ons gevraagd om constructief mee te werken. Bij het eerste wetsontwerp hebben wij getoond dat wij dit wilden doen. Wij hebben hoorzittingen gevraagd en gekregen, hoewel in een veel breder kader dan aanvankelijk gevraagd. Nu komen wij evenwel tot het inzicht dat haast niets, op een paar details na, kan worden ingevuld. Vandaar dat wij opnieuw onze amendementen hebben ingediend. Wanneer zij opnieuw zullen worden afgewezen, zullen wij dit wetsontwerp niet goedkeuren.

De **voorzitter** : De heer Henk Verlinde heeft het woord.

De heer **Henk Verlinde** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een lang betoog ontwikkelen, maar vijf keer hetzelfde zeggen, impliceert niet dat men constructief werk verricht. Het is niet omdat een verkeerde stelling menige keren wordt herhaald door verschillende sprekers dat zij aan onjuistheid inboet.

Gezien ik mij vervolgens kan aansluiten met de betogen van de heren Van Aperen en Michel, zal ik mijn spreektijd beperken en zal mijn interventie bondig zijn.

Wel wens ik een kleine opmerking te formuleren.

De **voorzitter** : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de heer Verlinde als hij zegt dat het zeker niet bijdraagt tot het debat telkens hetzelfde te herhalen. Vandaar dat wij de besprekingen in de commissie niet opnieuw wensen te voeren.

Toch zal u moeten toegeven, mijnheer Verlinde, dat niets zeggen over het standpunt van uw fractie in de commissie, evenmin bijdraagt tot de duidelijkheid van het debat.

Collega's, ik nodig u uit het commissieverslag erop na te lezen en u zult merken dat, behoudens de interventie van de heer Van der Maelen over de prijs van de melk en de verhoging van de melkprijs, de SP niet deelnam aan de discussie. En dat is nog wat anders dan hetzelfde te herhalen.

De heer **Henk Verlinde** (SP) : Mijnheer Leterme, ik nam wel deel aan de discussie; ik reageerde immers op uw uitspraken en op deze van de heer Fournaux. Herinnert u zich niet dat de heer Fournaux nadien zei dat ik te emotioneel reageerde?

Wij hebben steeds ervoor gepleit dat de getroffen sectoren voor 100% zouden worden vergoed, maar overcompensatie moest absoluut worden vermeden. Trouwens, ook de Europese Commissie bepaalt uitdrukkelijk dat niet meer dan 100% van de schade mag worden vergoed en dat is van vitaal belang.

Immers, overcompensatie leidt tot concurrentievervalsing, hetgeen de sector zeker niet ten goede zou komen. Dat moet u toch toegeven, mijnheer Leterme. Bovendien zou zulks neerkomen op verkwisting van belastinggeld, waarop het Vlaams Blok steeds alludeert.

De richtlijnen van de Europese Commissie bepalen zeer duidelijk dat alle vormen van steun van de federale overheid, van de gewesten, van de verzekeringsmaatschappijen en eventueel van particuliere bronnen, moeten worden gecumuleerd en de 100% niet mogen overschrijden.

Welnu, de uitdrukkelijke bepaling in de dioxinewet als zou de overheid in alle gevallen 100% vergoeden, kan volgens ons een verkeerd effect hebben. Inderdaad, onder andere de verzekeringsmaatschappijen zouden zich op deze wet kunnen beroepen om geen schadevergoeding uit te keren, hoewel zij hiertoe in bepaalde gevallen contractueel verplicht zijn.

Henk Verlinde

In een publicatie van Actualitas - waarnaar ook mevrouw Brepoels verwees in de commissie - schrijft de BVBO zelf: "Ondanks al die mogelijke dekkingen is gebleken dat er relatief weinig een beroep op de verzekeraars is gedaan. Met andere woorden, het is niet denkbeeldig dat verzekeraars of andere partijen gemakshalve hun verantwoordelijkheid tot betalen van schade afschuiven op de overheid". Welnu, dat zou niet correct zijn en zou bovendien neerkomen op de verspilling van belastinggeld.

Onze stelling is duidelijk: de schadevergoedingen bedragen 100%, maar dit percentage mag niet worden overschreden. Hieraan moet worden gekoppeld dat de personen, maatschappijen en instanties die schadevergoedingen moeten uitkeren, op hun verantwoordelijkheid moeten worden gewezen. Bovendien moet het geld afkomstig zijn van diegenen die terzake verantwoordelijk zijn en die contractuele verplichtingen hebben en moet het terecht komen bij diegenen die het nodig hebben.

Om hierop een goed zicht te hebben, pleitten wij - bij monde van de heer Van der Maelen - voor een centraal meldpunt en voor een eventuele meldingsplicht, zowel in hoofde van zij die geld toekennen als in hoofde van diegenen die geld ontvangen en in dat verband denk ik aan federale en gewestelijke overheidssteun, vergoedingen toegekend krachtens verzekeringspolissen en schadevergoedingen ingevolge contractuele of buitencontractuele aansprakelijkheid van derden. Hierin kon de minister ons volgen.

Namens de SP wens ik te beklemtonen dat de SP het wetsontwerp in de commissie volledig heeft gesteund en dat zij het ook in plenaire vergadering zal goedkeuren.

Le président : La parole est au ministre.

M. Jaak Gabriels, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je voudrais d'abord féliciter M. Chabot pour son excellent rapport, qui reflète parfaitement les discussions qui ont eu lieu en commission.

De dioxinewet is inderdaad het sluitstuk van de aanpak van deze regering in de dioxinecrisis. Ik zal het niet meer hebben over de oorsprong of over de verantwoordelijkheden in deze. Andere instanties zullen dat uitvlooien.

Deze dioxinewet is belangrijk omdat zij een wettelijke basis geeft voor de vergoeding van de economische schade die door de dioxinecrisis bij de landbouwbedrijven werd veroorzaakt, in de eerste plaats in de dierlijke sector. Het gaat hier, zoals enkele sprekers hebben beklemtoond, om een kaderwet. De uitvoering zal gebeuren met een reeks koninklijke besluiten en praktische regels voor de uitbetaling. De economische schade zal enerzijds betaald worden met kredieten van de federale overheid en anderzijds met gelden afkomstig van een fonds. In de dioxinewet wordt immers eveneens voorzien

in de oprichting van een fonds voor de schadeloosstelling van de landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis. De inkomsten van dat fonds, en dat is in de commissie vaak gezegd, worden voornamelijk gevormd door vrijwillige of opgelegde bijdragen, afkomstig van de bedrijven uit de voedselketen.

In de wet worden ook de nodige voorzieningen opgenomen om de vergoeding van de vernietiging van dierlijke producten en de staatswaarborg voor de overbruggingskredieten mogelijk te maken.

Le Conseil d'Etat n'a formulé aucune objection de principe à l'égard du projet de loi qui fait l'objet des discussions. Les régions n'y sont pas non plus opposées. Le Conseil a reconnu, en ce qui concerne l'indemnisation des exploitations agricoles et le rachat effectué dans le cadre de la crise de la dioxine, la compétence de l'autorité fédérale pour des raisons de santé publique. Le projet a été notifié à la Commission européenne le 25 octobre 1999, sans qu'aucun rejet de sa part soit attendu. De même, les futurs arrêtés seront soumis aux instances susmentionnées en fonction de la nécessité.

La Commission européenne a accepté que la crise de la dioxine soit considérée comme un événement extraordinaire permettant une indemnisation jusqu'à 100% conformément au traité européen, notamment son article 87.

De kostprijs van de dioxinecrisis wordt geraamd op 25 miljard frank voor de federale overheid en dit buiten de minder fiscale inkomsten. Tijdens de discussie kwamen er drie belangrijke discussiepunten aan de orde. Een eerste was het groot aantal besluiten om de kaderwet operationeel te maken, ten tweede het al dan niet 100% vergoeden en tot slot de snelheid waarmee de dossiers zullen worden afgehandeld.

De keuze voor een kaderwet met een aantal uitvoeringsbesluiten laat toe snel en flexibel te werken. Er zijn inderdaad verschillende besluiten nodig, maar hierbij dient te worden gewezen op het feit dat er slechts drie besluiten moeten komen om het betalingssysteem op gang te brengen. Deze drie hebben betrekking op gemengde bedrijven die in aanmerking kunnen komen, op de voorwaarden waaraan de bedrijven moeten voldoen en op de definitie van economische onafhankelijkheid. De versie van deze laatste is in de Ministerraad trouwens reeds goedgekeurd en ter beschikking van de leden van de commissie gesteld. Het is mijn ambitie om de schade bij de landbouwbedrijven zo volledig mogelijk te vergoeden, evenwel binnen de grenzen toegestaan door de Europese Commissie.

We moeten er in ieder geval op toezien dat de totale vergoeding niet groter is dan de geleden schade. De vergoeding die hiervoor in aanmerking komt en in rekening wordt gebracht, kan de vorm aannemen van steun

Jaak Gabriels

van staatswege in de vorm van contante, de staatswaarborg uitgedrukt in subsidie-equivalenten, vergoedingen op basis van verzekeringspolissen en schadevergoedingen wegens de aansprakelijkheid van derden.

Hierbij zal worden gekozen voor een forfaitaire regeling die de administratieve formaliteiten tot een minimum kan beperken. Als minister van Landbouw en Middenstand zal ik erover waken dat deze vergoedingen zo snel als mogelijk zullen worden uitbetaald. We moeten er ons van bewust zijn dat de dossiers een grondige en correcte afhandeling zullen vragen. Ik ben er evenwel van overtuigd dat met de inzet van de nodige mensen en middelen - ook hier wens ik te onderstrepen dat dit onderdeel alleen al meer dan 200 miljoen zal kosten - de uitbetaling zeer snel op gang zal komen. Ik denk dan aan het einde van dit jaar, begin volgend jaar.

Ik zal dan nog antwoorden op enkele concrete vragen die vandaag werden gesteld. De heer Leterme heeft onder meer verklaard dat er weinig luisterbereidheid is ten opzichte van de sectoren. Hierop wil ik repliceren dat wij met de sectoren herhaalde malen overleg hebben gepleegd, ook over het tot stand komen van deze wet.

Elke week overleggen de diensten van het kabinet met de sectoren over de evolutie van de crisis. Bovendien wordt het agrofront van de vier grote organisaties op de hoogte gehouden en bij het beleid betrokken.

Wat de bemerking van de heer Leterme inzake de 100%-vergoeding betreft, herhaal ik hetgeen ik reeds in de commissie heb gezegd. De overheid kan maar moet geen 100%-vergoeding uitkeren. Het voorliggende wetsontwerp bevat terzake geen bepalingen die dit principe in de weg staan.

Mijnheer Leterme, u wilt dit verplichten.

De toekomst zal echter uitwijzen dat de door de regering gekozen procedure de beste is om een maximale schadevergoeding toe te kennen aan de landbouwers.

De voorzitter : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de minister zijn eerste onwaarheid verkondigt.

Het eerste koninklijk besluit van de synthesesnota inzake de definitie van gemengde bedrijven bepaalt dat, ik citeer : "wel zal in de voorwaarden gesteld worden dat enkel bedrijven waarvan de schade boven een bepaalde drempel valt in aanmerking genomen worden".

De drempel werd vastgelegd op 10%. Dit betekent dat gemengde bedrijven die voor hun inkomen voor minder dan 10% afhankelijk zijn van de veeteelt niet vergoed zullen worden.

Mijnheer de minister, ik dring aan op duidelijkheid.

U beweert een zo hoog mogelijke vergoeding te zullen uitbetalen, 100% als het kan. Het eerste koninklijk besluit van uw synthesesnota bewijst echter het tegendeel !

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer Leterme, ik vestig uw aandacht erop dat de regering op verzoek van een aantal commissieleden het begrip gemengde bedrijven zo ruim als mogelijk zal interpreteren zodat voor deze bedrijven eveneens een oplossing kan worden gevonden.

Avant de répondre à M. Fournaux, je commencerai par dire que j'ai beaucoup apprécié l'attitude constructive de tous les membres de la commission. Je le souligne une fois de plus.

Vous déplorez le rejet de vos amendements. Je me suis déjà expliqué à cet égard. Nous pouvons indemniser mais nous ne sommes pas obligés de le faire. C'est là que nos points de vue divergent.

Je tiens à répéter ici que tout au long de la discussion de cette loi, il n'a jamais été question d'une culpabilité quelconque du secteur. Je l'ai fermement souligné en commission.

J'ai instauré une concertation interministérielle avec les régions et, après plusieurs contacts, elles ont toutes approuvé ce projet de loi.

Quant à la cotisation de solidarité, sur une base volontaire ou obligatoire, nous en avons déjà discuté en commission. J'estime qu'il est absolument nécessaire de demander également au secteur de faire un geste. Si nous demandons 200 millions au secteur de l'agriculture, selon les calculs de M. Willockx, cela signifie seulement 1/125ème de l'aide totale accordée au secteur touché.

Ik herhaal dat de overheid op 125 frank slechts 1 frank aan de sector vraagt. Men moet niet beweren dat de overheid de sector wilt brandmerken.

De Europese landbouwwraad heeft vastgesteld dat de feitelijke crisis voorbij is. Dit betekent echter niet dat de schade aan de sector reeds gelenigd is. Het voorliggende wetsontwerp zal de regering de mogelijkheid bieden de sector ter hulp te komen. We hopen dit op maximale wijze te kunnen doen.

Pour répondre à une question de Mme Gerkens, nous avons déjà souligné que la participation du secteur n'est qu'une petite partie de cette loi. Je l'ai déjà dit, il s'agit de 1/125ème de l'aide totale. Si l'on demande à la société d'être solidaire avec les agriculteurs, leur quote-part à eux représente seulement 1/125ème de l'ensemble.

Jaak Gabriels

Mijnheer Bultinck, de regering vraagt geen blanco cheque. De overheid laat immers geen twijfel bestaan over haar doel. Er zullen 7 koninklijke besluiten en 1 ministerieel besluit worden genomen. De koninklijke besluiten zullen bijzonder kort zijn en alleen de operationaliteit van de voorliggende wetgeving waarborgen.

U hebt gezegd dat de overheid verantwoordelijk is voor de voedselcrisis.

U moet mijn woorden niet verdraaien. Ik heb gezegd dat een meer alerte overheid een deel van de crisis had kunnen voorkomen. U moet niet beweren dat de overheid de crisis heeft veroorzaakt. U weet heel goed waar het geknoei begonnen is. Een meer alerte overheid had de schade tot een minimum kunnen beperken.

Je comprends le souci exprimé par M. Michel au sujet de la culpabilité. Je l'ai déjà dit, il ne s'agit pas de culpabilité mais plutôt de responsabilité. M. Michel a souligné le fait que la Belgique avait oublié, pendant plus d'un mois, d'informer les responsables européens, ce qui nous a fait perdre une bonne part de notre crédibilité.

Het heeft ons onvoorstelbaar veel geloofwaardigheid en tijd doen verliezen.

Mevrouw Brepoels, uw vraag over de besluiten werd reeds beantwoord. Wij hebben natuurlijk wel rekening gehouden met een aantal aanpassingen. Wij hebben zelfs een van uw amendementen overgenomen, een belangrijk amendement dat bepaalt dat men pas hoeft af te zien van een eventuele procedure als men weet wat men exact uitgekeerd krijgt.

De heer Letermé stelde de vraag of de datum van indiening zal worden verlengd. Met de banken werd het akkoord gesloten dat de periode van indiening tot het einde van november wordt verlengd. Wij hebben er bij de sector altijd opnieuw, via de grote organisaties, op aangedrongen dat men een beroep zou kunnen doen op overbruggingskredieten.

Mevrouw Pieters, overbruggingskredieten zijn gelden die men gedurende een kortere periode leent en waarop men maximum 4% intrest betaalt en bij de uiteindelijke verrekening van het dossier in de economische schade-dossiers wordt slechts voor 1,97% als subsidie-equivalent aangerekend. Het wil zeggen dat men op een som van bijvoorbeeld 100 000 frank als subsidie-equivalent 2 000 frank en op een som van bijvoorbeeld 1 miljoen frank 20 000 frank moet laten vallen. Meer niet. Ik heb er dan ook altijd van bij den beginne op aangedrongen om er wel degelijk gebruik van te maken en het niet uit te stellen tot de volledige berekening van de economische schadedossiers zou zijn geschied.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de minister, mijn vraag was anders gesteld. Ik weet wat een overbruggingskrediet is. De sector heeft van u gehoord dat vóór het einde van het jaar de uitbetaling zal volgen. De sector vraagt zich nu af waarom zij nog overbruggingskredieten moet aangaan. Ik heb dit punt geplaatst in de context van een vijftal punten van verwarring. De boeren zeggen mij geen dure overbruggingskredieten meer aan te gaan als zij de belofte krijgen vóór het einde van het jaar te worden uitbetaald. Dat is het probleem.

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw Pieters, het gaat niet over dure overbruggingskredieten. De intrestvoeten liggen meer dan 1% lager dan de gangbare rentevoeten. Het kan de boeren depanneren. Bovendien, de verrekening van wat men als overbruggingskrediet heeft gekregen in de uiteindelijke dossiers schadevergoeding is zeer minimaal indien men bijvoorbeeld voor twee jaar dit krediet zou nemen.

Het bewijst dat men niet bevreesd hoeft te zijn om dergelijke overbruggingslening aan te gaan. Hoeveel hebben het op dit ogenblik reeds aangevraagd ?

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de minister, u hebt de sector steeds aangespoord om er gebruik van te maken. Het protocol met de banken heeft zelfs op dit ogenblik nog geen juridische basis vooraleer dit wetsontwerp is goedgekeurd. U kunt toch begrijpen dat de sector hier argwanend tegenover staat zolang er geen juridische basis is. Men zal dan ook niet massaal aanvragen moeten verwachten.

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw Brepoels, het aantal aanvragen evolueert wekelijks. Vorige week ging het over 70 dossiers. Vandaag zijn het 132 dossiers. De dossiers gaan gemiddeld over 2 miljoen, dus in totaal gaat het over 266 miljoen. Wij verwachten 1 500 dossiers in totaal.

Ik raad de sector aan er gebruik van te maken. De gevolgen en de voorwaarden zijn zo minimaal dat voor hen die het nodig hebben het waarschijnlijk een belangrijke overbrugging kan zijn. Wij gaan met een te verwachten aantal van 1 500 dossiers zeker nooit komen aan de uitputting van de voorziene totale som van 25 miljard. Dit kan u moeilijk ons verwijten. De mogelijkheden zijn er, aan de laagst mogelijke rentevoet die er bestaat en met de minst mogelijke aanrekening voor subsidie-equivalent in het economisch schadedossier.

Ten eerste zijn wij onmiddellijk begonnen de maatregelen die reeds door de vorige regering waren genomen door Europa te laten goedkeuren. Dat heeft bloed, zweet en

Jaak Gabriels

tranen gekost. In het begin wou men van enige tegemoetkoming niet weten. Dat was eind juli. Wij zijn dan begonnen met dit in concrete voorstellen te gieten om er meteen gebruik van te kunnen maken.

Ten tweede, in de maand augustus is de regeringscommissaris beginnen onderhandelen met de banken om de overbruggingskredieten los te weken. Ook daarin heeft hij uiteindelijk succes gehad.

Ten derde, eenmaal Europa terug vertrouwen had in België en de openheid waarmee het beleid werd gevoerd, was men bereid artikel 87 inzake uitzonderlijke omstandigheden te laten toepassen. Pas vanaf dat ogenblik konden wij beginnen aan een dergelijk wetsontwerp. Dat is evident. Toen het klaar was hebben wij het naar de Raad van State gestuurd en een spoedadvies gevraagd. Wij hebben het advies van de Raad van State ontvangen en het binnen de week verwerkt en voor de Ministerraad gebracht. Een paar dagen nadien werd het wetsontwerp bij de Kamer ingediend. U moet mij maar eens vertellen hoe dit sneller kon gebeuren. Dat is onmogelijk, wij hebben alles gedaan om het hele dossier zo snel mogelijk rond te krijgen.

Bijkomend kan ik u nog vertellen dat wij op 23 november zullen gaan pleiten bij het Permanent Veterinair Comité om ook de varkens- en pluimveesector van de verplichte maatregelen inzake certificatie te ontslaan. Intussen hebben wij met het departement het zogenaamde Consumsysteem opgezet. Enerzijds geven wij de sector hiermee een grote verantwoordelijkheid om zelf de veevoerders te controleren en, anderzijds, zal het departement ook in de toekomst 12 000 proeven per jaar blijven doen volgens een statistisch vastgelegd schema om ervoor te zorgen dat vooral de basis goed wordt gecontroleerd. Uiteraard zullen ook de tussenliggende sectoren aan controles onderhevig zijn. Op basis van de informatie die wij reeds van Europa hebben gekregen, denk ik dat op 23 november positief zal worden gereageerd op onze voorstellen. Ik heb trouwens op de laatste landbouwraad de Europese Commissaris voor Consumentenzaken horen verklaren dat België eigenlijk een voorbeeld is qua aanpak en verwerking van deze crisis. Hij hoopt dat Europa dezelfde normen als België zal gaan hanteren. In de loop van de maand december zal hij trouwens voorstellen indienen om ook de andere landen van de Europese Unie systematisch aan dezelfde controle te onderwerpen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, tot besluit wil ik herhalen dat ik het moeilijk heb als ik van bepaalde kanten moet horen dat men wat nu voorligt niet voldoende vindt. Mevrouw Pieters en mijnheer Leterme, ik heb een dossier geërd waarin uitsluitend één zaak was geregeld, namelijk een schadevergoeding van 60% voor de pluimveesector. De 80% voor de varkenssector bestond uit terugvorderbare voorschotten die wij hebben omgezet

in vergoedingen. Als wij er nu in slagen een wetsontwerp in te dienen waarin zelfs 100% schadevergoeding mogelijk is, dan vind ik het misplaatst dergelijke opmerkingen te horen van diegenen die niet in staat waren meer te geven dan 60% voor één sector. Dat is de realiteit.

De voorzitter : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dat laatste is grotesk en siert de minister niet.

Mijnheer de minister, het debat gaat over het ontwerp van uw regering, van uw hand. Begrijpt u niet dat we een probleem hebben om u te geloven. U zegt tegen de landbouwers op bijeenkomsten waar u sympathie tracht te winnen, dat ze kunnen voortwerken alsof de dioxinecrisis nooit had bestaan. Wanneer nu de daad bij het woord moet worden gevoegd, worden de beloftes omgezet in ambities. Op het ogenblik van de plenaire behandeling van uw wetsontwerp, staat in de synthesesnota, het eerste koninklijk besluit dat wordt geciteerd, dat een aantal gemengde bedrijven nul frank schadevergoeding zullen ontvangen.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer Leterme, u volhardt in de boosheid. Ik zei dat we voor de gemengde bedrijven de breedst mogelijke interpretatie zullen hanteren. Bovendien zullen we al het mogelijke doen om onze ambitie hard te maken. Ik wijs erop dat budgettair 25 miljard werd vastgelegd, waarvan 5 miljard voor economische schadevergoeding, zonder rekening te houden met de opruiming van de stocks, noch met de kosten voor de vernietiging van het vee, noch met de staalnames. Dit betekent een enorme inspanning. Er wordt een grote solidariteit van de gewone burger gevraagd. Deze solidariteit gaat verder dan al wat ooit in het verleden werd getoond.

Twee zaken mogen niet door elkaar worden gehaald. In Brussel werd een algemene malaise gesignaleerd in verband met de laagte van de varkensprijs. Het betreft een algemeen Europees probleem. Een conjunctureel Europees gegeven mag niet worden veralgemeend tot de dioxinecrisis. Tegen die achtergrond moest de dioxinecrisis worden verwerkt. Dit is extra zwaar en kost veel geld. Met deze solidariteit en met onze ambitie zijn we gewapend om de mensen die schade hebben geleden, te antwoorden. We zullen alles in het werk stellen om deze schade zo vlug mogelijk uit te keren.

Le président : La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

Nous passons à la discussion des articles.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion des articles. (Rgt 66,4)

président

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking van de artikelen. (Rgt 66,4) **(212/8)**

- *L'article 1 est adopté.*

- *Artikel 1 wordt aangenomen.*

A l'article 2 l'amendement n° 1 a été déposé par MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement déposé par MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters.

Op artikel 2 werd een amendement nr. 1 ingediend door de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk ingediend door de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters. **(212/3)**

Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 3 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 3 werden volgende amendementen ingediend :

n° 2 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 2 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/3)**;

n° 35 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 35 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/5)**.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het is onze stelling dat alle bedrijven die schade hebben geleden, moeten worden vergoed. Ons amendement nr. 1 wil dan ook artikel 2 herformuleren. Hierdoor worden ook gemengde bedrijven van bij het begin opgenomen in de opsomming van bedrijven die voor volledige schadevergoeding in aanmerking komen. In het verlengde daarvan ligt amendement nr. 2 op artikel 3. De regering stelt een systeem voor om via iets als een koninklijk besluit ter gelijkstelling een aantal gemengde bedrijven aan veeteeltbedrijven gelijk te stellen. Onze redenering is anders : wij willen deze bedrijven insluiten, waardoor punt 2 van artikel 3 overbodig wordt. Ook amendement nr. 35 sluit aan bij het eerst toegelichte amendement. Wij willen een mogelijkheid open laten om een aantal categorieën niet onder toepassing van de wet te laten vallen

en schrijven genoemde mogelijkheid op deze manier in. Voor ons luidt het dat de Koning gemachtigd is om categorieën landbouwbedrijven aan te duiden die niet onder toepassing van deze wet vallen.

Le président : Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 4 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 4 werden volgende amendementen ingediend :

n° 4 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 4 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/3)**;

n° 15/A et B de Mme Frieda Brepoels;

nr. 15/A en B van mevrouw Frieda Brepoels **(212/5)**;

n° 44 de MM. Luc Paque et Richard Fournaux;

nr. 44 van de heren Luc Paque en Richard Fournaux **(212/10)**;

n° 6 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 6 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/3)**.

Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het gaat om de zinsnede "kan de staatssteun toekennen aan landbouwbedrijven, alle of een deel van de schade te dekken". De minister heeft hierop zojuist geantwoord. Wij zijn van mening dat de regering verantwoordelijk is voor alle misverstanden die hierover bestaan. Zij heeft immers gejongleerd met de woorden "kan" en "zal". Voor ons moet dit worden veranderd in "... zal de staat alle schade vergoeden".

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat wij niemand van de indieners hier zullen overtuigen, maar ik moet toch nog iets aanhalen wat ik in de commissie ook vermeldde. Indien men in de wet een verplichting inschrijft, moet men de consequentie daarvan kennen. De consequentie houdt in dat er dan in alle dossiers verplicht uitbetalingen zullen moeten gebeuren.

Jaak Gabriels

Ik zeg u dat er bij de afhandeling dossiers zullen zijn waarvan u mij zelf zult zeggen dat wij gelijk hebben daarin geen schadevergoeding toe te kennen. De toekomst zal dit echter uitwijzen.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : De schade die de bedrijven hebben geleden, moet volledig worden gedekt. Dit moet duidelijk in de wet worden opgenomen.

De sector hecht slechts geloof aan wat er in de wet staat, met name dat alle schade geheel of gedeeltelijk kan worden vergoed.

De **voorzitter** : De Kamer werd daarover tijdens de debatten voldoende geïnformeerd.

Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik heb geprobeerd om een tussenoplossing te vinden die enerzijds tegemoetkomt aan de visie van de minister en, anderzijds, aan de amendementen van de CVP-fractie. Zij beoogt in principe alle schade te dekken, maar voorziet in enkele uitzonderingen hierop. Ook de minister heeft hiernaar verwezen. De uitzonderingen zouden bijvoorbeeld kunnen worden opgenomen in de voorwaarden tot het verkrijgen van schadevergoeding, die worden omschreven in het koninklijk besluit. Zodoende zou de sector wat gerustgesteld zijn.

De minister is hierop echter niet ingegaan. Vandaar dat ik graag nog enige toelichting kreeg.

De **voorzitter** : Ter verduidelijking, mevrouw Brepoels, u hebt punt c) van uw amendement niet opnieuw ingediend, maar wel de punten a) en b).

De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de interpretatie van mevrouw Brepoels niet ver staat van hetgeen wij beogen. Deze doelstellingen kunnen wij echter ook bereiken met wat hetgeen in deze wet wordt gestipuleerd.

Le **président** : La parole est à M. Richard Fournaux.

M. **Richard Fournaux** (PSC) : Monsieur le président, nous avons exprimé notre avis tant en commission qu'en séance plénière. Nous partageons tout à fait les préoccupations évoquées par M. Leterme.

De **voorzitter** : Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ons amendement nr. 6 strekt ertoe een einddatum te verkrijgen voor de uitbetaling van de schadevergoedingen. Wij stellen de datum van 1 april 2000 voor en vragen de regering dit in de tekst op te nemen.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer de voorzitter, ik heb die datum tijdens de hoorzitting nog van iemand gehoord. Ik vestig er de aandacht van de vergadering op dat wij vandaag - ik verwijs dienaangaande ook naar de toelichting bij de koninklijke besluiten - uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorzien om buiten de normale procedure tevens een herzieningsprocedure in te dienen. Ik vind het bijgevolg niet ernstig te verwachten dat men op enkele maanden tijd 20 000 dossiers volledig kan afhandelen.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, ik vermoed dat u de verwerping van het amendement vraagt.

Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 5 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 5 werden volgende amendementen ingediend :

n° 16 de Mme Frieda Brepoels;

nr. 16 van mevrouw Frieda Brepoels **(212/5)**;

n° 7 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 7 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/3)**;

n° 17 de Mme Frieda Brepoels;

nr. 17 van mevrouw Frieda Brepoels **(212/5)**;

n° 8 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 8 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/3)**.

Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij hadden gevraagd het woord "rechtstreeks" te schrappen omdat het zeer moeilijk zal zijn de bewijslast bij de landbouwers of de sector zelf te leggen. Het schrappen van het woord rechtstreeks zou het voor de sector veel gemakkelijker maken.

De **voorzitter** : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, deze problematiek werd in de laatste commissievergadering besproken. Het gaat over de verzekeringspolissen, meer bepaald over het feit of men al dan niet uitspraken heeft over vergoedingen op het ogenblik dat men zijn aanvraag indient. Wij hadden terzake een andere formulering voorgesteld, om aan de aanvrager iets meer zekerheid te geven omtrent het feit dat, op het ogenblik dat hij zijn aanvraag indient, hij maar alleen rekening moet houden met de steun of de vergoedingen waarvan hij kennis heeft.

De **voorzitter** : Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik meen mij te herinneren dat, bij de bespreking van artikel 5, de minister heeft gezegd dat hij voor een betere formulering zou zorgen. Is dit gebeurd, mijnheer de minister ?

Minister **Jaak Gabriels** : U hebt het over het amendement nr. 8 bij artikel 5 ? Wij hebben dat voorstel onderzocht, maar de personen die met de interpretatie van de tekst, zoals hij nu is geformuleerd, vertrouwd zijn, zijn van mening dat deze tekst beter is om onze doelstelling te bereiken.

De **voorzitter** : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, de minister had beloofd om meer gegevens omtrent de verzekeringspolis te verzamelen. Is dat gebeurd ?

Minister **Jaak Gabriels** : Die vraag is vertrokken, maar wij hebben nog geen expliciet overzicht gekregen. In een eerste algemeen overzicht heeft de koepel van de verzekeringen ons meegedeeld dat op dat ogenblik nog geen enkel dossier was binnengekomen. Men heeft ons beloofd ons op de hoogte te brengen. Zodra de informatie in ons bezit is, zal ik ze zo vlug mogelijk mededelen.

De **voorzitter** : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat iedereen mijn bezorgdheid deelt.

Als de betrokkenen verzekerd zijn voor een bepaald schadegeval, zouden zij op de ene of andere manier moeten worden verplicht om die polis aan te spreken. De vraag is hoe de overheid dat kan bevorderen.

De **voorzitter** : Dit aspect werd reeds voldoende toegelicht.

Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 6 l'amendement n° 9 a été déposé par MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement déposé par MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters.

Op artikel 6 werd een amendement nr. 9 ingediend door de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk ingediend door de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters. **(212/3)**

Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij trekken dit amendement in omdat de inhoud ervan wordt overgenomen door een amendement van de meerderheid.

Le **président** : - *L'article 6 est adopté.*

- *Artikel 6 is aangenomen.*

L'amendement n° 10 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement déposé par MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters tend à supprimer l'article 7.

Amendement nr. 10 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk ingediend door de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters wil artikel 7 weglaten. **(212/3)**

Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

- *Les articles 8 et 9 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 8 en 9 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 10 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 10 werden volgende amendementen ingediend :

n° 22/A de Mme Frieda Brepoels;

nr. 22/A van mevrouw Frieda Brepoels **(212/5)**;

n° 42 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de M. Yves Leterme et consorts;

nr. 42 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heer Yves Leterme c.s. **(212/9)**.

Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

président

- *L'article 11 est adopté.*

- *Artikel 11 wordt aangenomen.*

A l'article 12 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 12 werden volgende amendementen ingediend :

n° 23 de Mme Frieda Brepoels;

nr. 23 van mevrouw Frieda Brepoels **(212/5)**;

n° 43 de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de M. Yves Leterme et consorts;

nr. 43 van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heer Yves Leterme c.s. **(212/9)**;

n° 45 de MM. Luc Paque et Richard Fournaux;

nr. 45 van de heren Luc Paque en Richard Fournaux **(212/10)**;

n° 12 (en ordre subsidiaire) de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant et Dirk Pieters, initialement de MM. Yves Leterme, Jos Ansoms et Mme Trees Pieters;

nr. 12 (in bijkomende orde) van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms, Paul Tant en Dirk Pieters, oorspronkelijk van de heren Yves Leterme, Jos Ansoms en mevrouw Trees Pieters **(212/3)**.

De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij begrijpen niet waarom de straf die wordt opgelegd na de responsabilisering of de culpabilisering - naargelang de nuances die worden gelegd door de groenen of de andere fracties - niet als beroepskosten aftrekbaar zou zijn, terwijl de vrijwillige bijdragen, die zouden moeten dienen om dat fonds te stijven, wel de status van fiscaal aftrekbare giften zouden moeten krijgen, overeenkomstig artikel 104 van het wetboek van inkomstenbelasting. Wij vragen minstens de aftrekbaarheid als beroepskosten conform een normaal fiscaal principe dat in de fiscale wetgeving wordt gehanteerd.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer de voorzitter, wij hebben duidelijk te kennen geven dat wij voor het behoud van de tekst zijn.

Le **président** : Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

- *Les articles 13 à 15 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 13 tot 15 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 16 l'amendement n° 25 a été déposé par Mme Frieda Brepoels.

Op artikel 16 werd een amendement nr. 25 ingediend door mevrouw Frieda Brepoels. **(212/5)**

Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, eigenlijk gaat het om reeds genomen besluiten waardoor al betalingen werden uitgevoerd.

In dat verband is de Raad van State eveneens van oordeel dat een of andere vorm van aanvulling aangewezen is om binnen de bevoegdheid van de federale overheid te blijven en om uitdrukkelijk te bepalen dat het gaat om compensaties voor financieel verlies geleden omwille van redenen met betrekking tot de volksgezondheid.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Mijnheer de voorzitter, in de commissie werd uitdrukkelijk gesteld deze bepalingen aldus te behouden.

Le **président** : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

- *Les articles 17 et 18 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 17 en 18 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 19 l'amendement n° 26 a été déposé par Mme Frieda Brepoels.

Op artikel 19 werd een amendement nr. 26 ingediend door mevrouw Frieda Brepoels. **(212/5)**

Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, aanvankelijk was het mijn bedoeling dit amendement in te trekken, maar de minister ging niet in op het voorstel in verband met het samenwerkingsakkoord met de gewesten en wenst het duidelijk te houden bij een informeel overleg. Vandaar dat ik dit amendement wil behouden.

Le **président** : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

président

- *Les articles 20 et 21 sont adoptés article par article.*
- *De artikelen 20 en 21 worden artikel per artikel aangenomen.*

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements et articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen en artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

- *La séance est levée à 17.50 heures. Prochaine séance plénière jeudi 18 novembre 1999 à 14.15 heures.*

- *De vergadering wordt gesloten om 17.50 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 18 november 1999 om 14.15 uur.*

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 17 NOVEMBER 1999

INTERNE BESLUITEN**INTERPELLATIEVERZOEKEN****Ingekomen**

1. de heer Jean-Paul Moerman tot de minister van Landsverdediging en tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de positie van de Belgische ondernemingen in het kader van de industriële activiteiten met civiele en/of militaire toepassingen".

(nr. 142 - omgewerkt in mondelinge vraag)

2. de heer Ferdy Willems tot de minister van Landsverdediging over "het inzetten van militairen voor het inrichten van het kasteel van Laken en het Paleis in Brussel".

(nr. 143 - omgewerkt in mondelinge vraag)

3. de heer Lode Vanoost tot de eerste minister over "de terugtrekking van VS-kernwapens uit Europa en de houding van België".

(nr. 146 - verzonden naar de verenigde commissies voor de Landsverdediging en de Buitenlandse Betrekkingen)

4. de heer Bart Somers tot de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "de herziening van het beheerscontract afgesloten tussen de federale Staat en de NMBS".

(nr. 147 - verzonden naar de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven)

5. de heer Ferdy Willems tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "foie gras".

(nr. 148 - omgewerkt in mondelinge vraag)

6. de heer Luc Goutry tot de minister van Consumenten-zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de looneisen van de non-profitsector".

(nr. 149 - verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken)

7. mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Justitie over "de verklaring van de minister met betrekking tot het hof van assisen".

(nr. 150 - omgewerkt in mondelinge vraag)

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 17 NOVEMBRE 1999

DÉCISIONS INTERNES**DEMANDES D'INTERPELLATION****Demandes**

1. M. Jean-Paul Moerman au ministre de la Défense et au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le positionnement des entreprises belges dans le cadre des activités industrielles à applications civiles et/ou militaires".

(n° 142 - transformée en question orale)

2. M. Ferdy Willems au ministre de la Défense sur "l'utilisation de militaires pour aménager le château de Laeken et le palais de Bruxelles".

(n° 143 - transformée en question orale)

3. M. Lode Vanoost au premier ministre sur "le retrait d'Europe des armes nucléaires des Etats-Unis et la position de la Belgique".

(n° 146 - renvoi aux commissions réunies de la Défense nationale et des Relations extérieures)

4. M. Bart Somers à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "la révision du contrat de gestion conclu entre l'Etat fédéral et la SNCB".

(n° 147 - renvoi à la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques)

5. M. Ferdy Willems à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "le foie gras".

(n° 148 - transformée en question orale)

6. M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les revendications salariales dans le secteur non marchand".

(n° 149 - renvoi à la commission des Affaires sociales)

7. Mme Joëlle Milquet au ministre de la Justice sur "la déclaration du ministre relative à la cour d'assises".

(n° 150 - transformée en question orale)

Ingetrokken

Bij brief van 15 november 1999 deelt de heer Geert Bourgeois mee dat hij zijn interpellatie over "het uitblijven van de koninklijke handtekening onder het regularisatiewetsontwerp" (nr.136) intrekt.

Bij brief van 15 november 1999 deelt de heer Yves Leterme mee dat hij zijn interpellatie over "het KB-Lux-dossier" (nr. 144) intrekt.

Bij brief van 16 november 1999 deelt de heer Alfons Borginon mee dat hij zijn interpellatie over "het KB-Lux-dossier" (nr. 145) intrekt.

Ter kennisgeving

Retraits

Par lettre du 15 novembre 1999, M. Geert Bourgeois fait savoir qu'il retire son interpellation sur "le retard de la signature royale du projet de loi de régularisation" (n°136).

Par lettre du 15 novembre 1999, M. Yves Leterme fait savoir qu'il retire son interpellation sur "le dossier KB-Lux" (n° 144).

Par lettre du 16 novembre 1999, M. Alfons Borginon fait savoir qu'il retire son interpellation sur "le dossier KB-Lux" (n° 145).

Pour information

VOORSTELLEN**Toelating tot drukken***Rgt art 64-2*

1. Wetsvoorstel (de heer Jos Ansoms) betreffende de organisatie van het woon-werkverkeer met bedrijfsvervoerplannen, nr.240/1.

2. Wetsvoorstel (de heer Alfons Borginon, mevrouw Annemie Van de Casteele en de heer Danny Pieters) tot wijziging van artikel 51 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, nr. 241/1.

3. Wetsvoorstel (de heren Koen Bultinck, Jan Mortelmans en Guy D'haeseleer) tot wijziging van de artikelen 1ter en 1quater van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, nr. 242/1.

4. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte en Jan Peeters) tot wijziging van artikel 160 van de programmawet van 22 december 1989, nr. 243/1.

5. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte en Jan Peeters) tot wijziging van artikel 110, § 1, 3°, van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering, nr. 244/1.

6. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte en Jan Peeters) tot wijziging van de artikelen 39 en 40 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, nr. 245/1.

7. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte en Jan Peeters) tot wijziging van artikel 131 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, nr. 246/1.

PROPOSITIONS**Autorisation d'impression***Rgt art 64-2*

1. Proposition de loi (M. Jos Ansoms) relative à l'organisation des déplacements entre le domicile et le lieu de travail par l'établissement de plans de transports d'entreprise, n° 240/1.

2. Proposition de loi (M. Alfons Borginon, Mme Annemie Van de Casteele et M. Danny Pieters) modifiant l'article 51 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, n° 241/1.

3. Proposition de loi (MM. Koen Bultinck, Jan Mortelmans et Guy D'haeseleer) modifiant les articles 1ter et 1quater de l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant le taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux, n° 242/1.

4. Proposition de loi (MM. Hans Bonte et Jan Peeters) modifiant l'article 160 de la loi-programme du 22 décembre 1989, n° 243/1.

5. Proposition de loi (de heren Hans Bonte et Jan Peeters) modifiant l'article 110, § 1er, 3°, de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, n° 244/1.

6. Proposition de loi (MM. Hans Bonte et Jan Peeters) modifiant les articles 39 et 40 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, n° 245/1.

7. Proposition de loi (MM. Hans Bonte et Jan Peeters) modifiant l'article 131 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, n° 246/1.

8. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte, Jan Peeters en Jean-Marc Delizée) tot wijziging, wat de opzeggingstermijnen voor werklieden betreft, van de arbeidsovereenkomstenwet, nr. 247/1.

9. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte en Jan Peeters) tot wijziging van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, nr. 248/1.

10. Wetsvoorstel (de heer Jan Eeman) tot wijziging, wat de afzetting en de beroving van de graad betreft, van het militair Strafwetboek, nr. 249/1.

11. Wetsvoorstel (de heren Jan Eeman en Stef Goris) tot wijziging van artikel 73 van de nieuwe gemeentewet, betreffende het verbod voor bloed- en aanverwanten om in dezelfde gemeenteraad zitting te nemen, nr. 250/1.

12. Wetsvoorstel (de heer Geert Bourgeois) tot wijziging van de artikelen 1168 en 1179 van het Gerechtelijk Wetboek, nr. 251/1.

13. Wetsvoorstel (de heer Filip De Man) tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van de gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen, ontsmettingsstoffen en antiseptica, nr. 252/1.

14. Wetsvoorstel (de heren Hans Bonte en Jean-Marc Delizée) betreffende het behoud van het normaal loon van samenwonende werknemers voor afwezigheidsdagen ter gelegenheid van familiegebeurtenissen of voor de vervulling van staatsburgerlijke verplichtingen of van burgerlijke opdrachten, nr. 253/1.

8. Proposition de loi (MM. Hans Bonte, Jan Peeters et Jean-Marc Delizée) modifiant la loi sur les contrats de travail en ce qui concerne les délais de préavis prévus pour les ouvriers, n° 247/1.

9. Proposition de loi (MM. Hans Bonte et Jan Peeters) modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, n° 248/1.

10. Proposition de loi (M. Jan Eeman) modifiant le Code pénal militaire en ce qui concerne la destitution et la privation du grade, n° 249/1.

11. Proposition de loi (MM. Jan Eeman et Stef Goris) modifiant l'article 73 de la nouvelle loi communale en ce qui concerne l'interdiction, pour les parents et alliés, de siéger dans un même conseil communal, n° 250/1.

12. Proposition de loi (M. Geert Bourgeois) modifiant les articles 1168 et 1179 du Code judiciaire, n° 251/1.

13. Proposition de loi (M. Filip De Man) modifiant la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, désinfectantes ou antiseptiques, n° 252/1.

14. Proposition de loi (MM. Hans Bonte et Jean-Marc Delizée) relative au maintien de la rémunération normale des travailleurs cohabitants pour les jours d'absence à l'occasion d'événements familiaux ou en vue de l'accomplissement d'obligations civiques ou de missions civiles, n° 253/1.

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 17 NOVEMBER 1999

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 17 NOVEMBRE 1999

MEDEDELINGEN

COMMUNICATIONS

COMMISSIE

Verslag

Volgend verslag werd ingediend :

namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,

- door de heer Jacques Chabot over het wetsontwerp betreffende steunmaatregelen ten gunste van landbouwbedrijven getroffen door de dioxinecrisis (nr. 212/7).

COMMISSION

Rapport

Le rapport suivant a été déposé :

au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,

- par M. Jacques Chabot sur le projet de loi relatif à des mesures d'aide en faveur d'entreprises agricoles touchées par la crise de la dioxine (n°212/7).

REGERING

Algemene uitgavenbegroting 1999

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting :

- bij brief van 10 november 1999, een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu;

- bij brief van 10 november 1999, een lijst van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Justitie.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

GOUVERNEMENT

Budget général des dépenses 1999

En exécution de l'article 15 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget transmet :

- par lettre du 10 novembre 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement;

- par lettre du 10 novembre 1999, un bulletin de redistributions d'allocations de base concernant le ministère de la Justice.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

ARBITRAGEHOF

Prejudiciële vraag

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van de prejudiciële vraag over het decreet van het Waals Gewest van 1 april 1999 tot

COUR D'ARBITRAGE

Question préjudicielle

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie la question préjudicielle concernant le décret de la Région wallonne du 1er avril 1999 modifiant

wijziging van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder, gesteld door de Raad van State bij arrest van 30 september 1999, inzake het Waals Gewest tegen Ch. Hannon.

(rolnummer : 1782)

Ter kennisgeving

la loi du 18 juillet 1973 relative à la lutte contre le bruit, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 30 septembre 1999, en cause de la Région wallonne contre Ch. Hannon.

(n° du rôle : 1782)

Pour information

REKENHOF

Opmerkingen betreffende een beraadslaging van de Ministerraad

Bij brief van 10 november 1999 deelt het Rekenhof mee dat het een afschrift heeft ontvangen van de beraadslaging nr. 3173 die de Ministerraad op 29 oktober 1999 heeft aangenomen en waarbij machtiging wordt verleend tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten belope van 444,1 miljoen BEF boven de niet-gesplitste kredieten geopend in de aangepaste algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1999 voor het programma 31.55.2 - "Acties van het Fonds voor de gezondheid en de productie van de dieren".

Zijn college heeft, wat de aanwending betreft van de procedure voorzien in artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit, geen opmerkingen te formuleren.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

Ontwerp van begroting voor het jaar 2000

Bij brief van 10 november 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof het verslag over met de commentaar en opmerkingen van het Rekenhof betreffende het ontwerp van begroting voor het begrotingsjaar 2000.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

COUR DES COMPTES

Observations concernant une délibération du Conseil des ministres

Par lettre du 10 novembre 1999, la Cour des comptes fait connaître qu'elle a reçu copie de la délibération n°3173, adoptée le 29 octobre 1999 par le Conseil des ministres, autorisant l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses à concurrence d'un montant de 444,1 millions de francs au-delà des crédits non dissociés ouverts au budget général des dépenses ajusté de l'année budgétaire 1999 au programme 31.55.2, intitulé "Actions du Fonds de la santé et de la production des animaux".

Son collègue n'a aucune remarque à formuler concernant le respect de la procédure prescrite par l'article 44 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

Projet de budget de l'Etat pour l'année 2000

Par lettre du 10 novembre 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet le rapport reprenant les commentaires et observations de la Cour des comptes sur le projet de budget de l'Etat pour l'année budgétaire 2000.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

RESOLUTIES

Europees Parlement

Bij brief van 11 november 1999 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de teksten over van twee resoluties aangenomen door deze vergadering :

1. resolutie van het Europees Parlement over de Europese Raad te Tampere;

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Justitie en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

RÉSOLUTIONS

Parlement européen

Par lettre du 11 novembre 1999, le secrétaire général du Parlement européen transmet les textes de deux résolutions adoptées par cette assemblée :

1. résolution du Parlement européen sur le Conseil européen de Tampere;

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission de la Justice et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

2. resolutie van het Europees Parlement over de herstructurering van ondernemingen in verband met de mondialisering.

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, naar de commissie voor de Sociale Zaken en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

2. résolution du Parlement européen sur la restructuration des entreprises dans le contexte de la mondialisation.

Renvoi à la commission des Relations extérieures, à la commission des Affaires sociales et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

MOTIE

Bij brief van 8 november 1999 zendt de burgemeester van de gemeente Wezembeek-Oppem een door de gemeenteraad aangenomen motie over betreffende de interpretatie van de gecoördineerde taalwetten in bestuurszaken voor het behoud van de vergoeding voor het gebruik van de Franse taal.

Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt

MOTION

Par lettre du 8 novembre 1999, le bourgmestre de la commune de Wezembeek-Oppem transmet une motion adoptée par le conseil communal concernant l'interprétation des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative en vue du maintien de l'indemnité pour l'usage du français.

Renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique